

รายงานการวิจัย

เรื่อง

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

โดย
ดร. โรจนตระกูล

ป.ทศ.

ป.ทศ.สูง (ดนตรีศึกษา)

ทศ.บ. (ชีววิทยา)

ท.บ. (อุดมศึกษา)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

จังหวัดพิษณุโลก

ลิขสิทธิ์เป็นของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2546

บทคัดย่อ

สรณ โรจนตระกูล : สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และ 4) ด้านการประเมินผลงานวิชาการ และเปรียบเทียบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับผู้สอนวิชาคณิต กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และประธานโปรแกรมวิชาคณิต กับผู้สอนวิชาคณิต จากสถาบันราชภัฏ จำนวน 192 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1 ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตในสถาบันราชภัฏในด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง

2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

SATANA ROJANATRAKUL : The study on music methodology management for Bachelor Degree at Rajabhat Institute.

The main purpose of this research is to study music methodology management for Bachelor Degree at Rajabhat Institute in 4 Aspects ; 1) academic planning 2) teaching methodology 3) academic development 4) academic evaluation. And compare the music methodology aspects of academic executive board and music instructors. The samples are academic executive board which are vice President in academic, Vice Dean in academic, Head of the music program, and music instructors from all Rajabhat Institutes : 192. Research tool : questionnaire, analyzed by : SPSS for window, statistics used : percentage, mean, standard deviation and t-test.

Results

1. Academic Executive Board and Music Instructors had no significant opinion about music methodology in academic planning, teaching methodology, academic development and academic evaluation.
2. There is no significant difference between academic executive board and music instructors in 4 aspects.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้ สำเร็จลงได้จากการได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งไปตามสถาบันราชภัฏต่าง ๆ ทั่วประเทศ ของคณาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรี และผู้บริหารฝ่ายวิชาการ รวถึงคุณอำนวย แจ่มฉาย ที่อนุเคราะห์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ทุกท่าน ทั้งที่เอ่ยนามและไม่ได้เอ่ยนาม

สรณ โรจนตระกูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ข้อจำกัดของการวิจัย	5
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
การประมวลผลข้อมูล	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	43

	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ	45
	ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรีที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ	73
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
	สรุปผล	83
	อภิปรายผล	87
	ข้อเสนอแนะ	91
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		
ประวัติผู้วิจัย		

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงรายชื่อสถาบันราชภัฏและกลุ่มตัวอย่างที่เปิดสอน โปรแกรมวิชาดนตรี	38
2	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและผู้สอน	43
3	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	45
4	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนพิจารณาเป็นรายด้าน	46
5	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและผู้สอน ด้านการวางแผนงานวิชาการพิจารณาเป็นรายข้อ	47
6	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอนพิจารณาเป็นรายข้อ	49
7	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ	51
8	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและผู้สอน ด้านการประเมินผลงานวิชาการพิจารณาเป็นรายข้อ	53
9	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการพิจารณาเป็นรายด้าน	55
10	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ	56

11	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน	58
12	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ	60
13	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	62
14	ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์	64
15	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ	65
16	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนการสอนพิจารณาเป็นรายข้อ	67
17	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	69
18	ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	71
19	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิต ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิต ศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	73
20	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิต ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิต ศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	74

- 21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ 75
- 22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการจัดการเรียนการสอน 77
- 23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 79
- 24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการประเมินผลงานวิชาการ 81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพการณ์ปัจจุบัน เทคโนโลยีและวิชาการต่าง ๆ ของโลกได้เปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและก้าวไกลเป็นอย่างมาก การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ต้องอาศัยวิชาการและเทคโนโลยีดังกล่าว ในการนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง มาประกอบกัน ซึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดคือทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้นการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาวิชาอาชีพต่าง ๆ สามารถ อยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุขจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แนวทางหนึ่งของการพัฒนาให้ทรัพยากร มนุษย์มีความสามารถ คือ การจัดการศึกษาด้านอาชีพแก่เยาวชนของชาติในระดับต่าง ๆ ให้ เหมาะสมกับวัย โดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ ตลาดแรงงาน

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ จัดสภาวะแวดล้อมบรรยากาศ รวมทั้งแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจเหมาะแก่วัยและ ศักยภาพของผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มุ่งเน้น ประโยชน์ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องเรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกให้ทำได้คิดเป็น มีนิสัยรักการเรียนรู้และเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทั้งหลักสูตรระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษาได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการทำงานและอาชีพ อันเป็นการตระหนักถึงความสำคัญ ของการพัฒนาด้านอาชีพให้กับทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก จุดเด่นของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา คือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางอาชีพได้ตามควรแก่วัยตลอดจนมีค่านิยม และทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพของตนเองและทุกอาชีพ มีความรู้คิดตัว นำไปประกอบอาชีพใน สถานประกอบการ หรือสามารถที่จะประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ ได้ อันเป็นการวางรากฐานด้านวิชาอาชีพแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพ

ได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 3)

การศึกษาช่วยในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึงและเชื่อกันว่าการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับ สภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมได้ (แผนการศึกษาแห่งชาติ. 2535) การที่จะทำให้ผู้เรียน ที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการ โดยตรง เพราะวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาผู้เรียน งานวิชาการจึงนับว่าเป็นหัวใจในกิจการ ทั้งมวลของสถานศึกษามีความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งมิเลอร์ (Miller, 1965 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษาและสิ่งสำคัญที่สุดได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน และการปฏิบัติตามโปรแกรมการสอนนั้น การบริหารงานวิชาการจะมีคุณภาพดีมาน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจของหน่วยงาน ทางการศึกษา

ในปัจจุบันเป็นที่น่าสังเกตว่า งานวิชาการของสถาบันราชภัฏยังไม่สามารถจัดให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเท่าที่ควร นักศึกษาไม่ได้รับการ พัฒนาทักษะความสามารถในการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจและสังคม ให้ทันกับเหตุการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สลับซับซ้อน อีกทั้งยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนา ความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคลถึงความสามารถสูงสุดตามศักยภาพที่มีอยู่ การศึกษา จึงไม่มีความเด่นชัดในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพที่สามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของ ตนเอง ชาดิบ้านเมือง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติตามแผนพัฒนาประเทศ ของรัฐได้

ดังนั้นหลักสูตรของสถาบันราชภัฏฉบับ พ.ศ. 2543 ที่สถาบันราชภัฏทั้งประเทศใช้อยู่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 นั้น จึงเปิดโอกาสให้สถาบันราชภัฏได้พัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตาม ความถนัด ความสามารถ ความสนใจและศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้การบริหารงาน วิชาการของสถาบันราชภัฏเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนองหลักการและเจตนารมณ์ของ หลักสูตรซึ่งได้กำหนดจุดมุ่งหวังที่เน้น 3 ประการ คือ ให้ผู้สอนพัฒนาวิธีการสอนให้ผู้เรียน รู้จักคิดรู้จักแก้ปัญหา รู้จักพัฒนาและมีค่านิยมที่ดีงาม ให้ผู้สอนจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับชีวิต เศรษฐกิจและสังคมแต่ละท้องถิ่น ให้ผู้สอนรู้จักการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และผู้ปกครอง และส่งเสริมความสามารถ ความถนัดไปสู่ขีดความสามารถสูงสุดตามศักยภาพที่มี

ของแต่ละบุคคล (พะยอม แก้วกำเนิด. 2532) และให้สอดคล้องกับแนวพระราชดำริเกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตาม สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการ เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความ ก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธี การจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม และมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จ การศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

มีความรู้ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ได้เป็นอย่างดี มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถ ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีเจตคติที่มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิด ความก้าวหน้าในอาชีพ มีโลกทัศน์ที่กว้าง ขอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเองและเป็นผู้รักในการพัฒนาสังคม เป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ ศึกษาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีของสถาบันราชภัฏ ทั่วประเทศเพื่อทราบถึงสภาพปัญหาการวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนา และส่งเสริมทางด้านวิชาการและการประเมินผลงานวิชาการ ได้ก่อให้เกิดผลต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาดนตรีอย่างไร และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีใน สถาบันราชภัฏ

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และผู้สอนวิชาคนตรี

3. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรี ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้สอนวิชาคนตรีในสถาบันราชภัฏมัญฉิยหัดยักับการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรี ในสถาบันราชภัฏ 32 สถาบัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โดยทำการศึกษาจากประชากรซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

1.2 ผู้สอนวิชาคนตรี

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรี โดยศึกษาตามขอบข่ายและความรับผิดชอบในการบริหารงานวิชาการที่ครอบคลุมถึงลักษณะการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่

2.1 การวางแผนงานวิชาการ

2.2 การจัดการเรียนการสอน

2.3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

2.4 การประเมินผลงานวิชาการ

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้สอนวิชาคนตรี จำแนกเป็น ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 64 คน ผู้สอนวิชาคนตรี จำนวน 128 คน รวม 192 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

4.1.1 ตำแหน่งหน้าที่

4.1.1.1 ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

4.1.1.2 ผู้สอนวิชาดนตรี

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ สภาพการบริหารงานวิชาการในการ

จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

4.2.2 ด้านการจัดเตรียมการสอน

4.2.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

4.2.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งใจจะทำให้เสร็จภายใน ภาคการศึกษาที่ 2/2545 เพราะเมื่อสถาบันราชภัฏเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งเป็นนิติบุคคลแล้วจะบังคับให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะต้องพัฒนาหลักสูตรดนตรีเป็นของตนเอง โดยแต่ละสถาบันอาจจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2546 ก็เป็นไปได้

ข้อตกลงเบื้องต้น

1 ใช้หลักสูตรของสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 ซึ่งมี 2 สาย ที่เปิดโปรแกรมดนตรี คือ

1.1 สายศิลปศาสตร์

1.2 สายการศึกษา

2 ผลการวิจัยที่ได้ถือว่าเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลทั้งสองสาย

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ

2. **วิชาคนตรี** หมายถึง รายวิชาที่ทางโปรแกรมวิชาคนตรีจัดให้นักศึกษาเรียนตามหลักสูตรของสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 โดยเปิดเป็นวิชาเอก

3. **ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ** หมายถึง ผู้บริหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการของสถาบัน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และประธานโปรแกรมคนตรี

4. **ผู้สอนวิชาคนตรี** หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติการสอนวิชาคนตรีตามโครงสร้างหลักสูตรสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543

5. **การบริหารงานวิชาการ** หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดการเรียนการสอนดังนี้

5.1 การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การวางแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน ตั้งแต่การทำแผนงานวิชาการ การกำหนดนโยบาย การกำหนดตงานและโครงการเพื่อปรับปรุงพัฒนางานวิชาการของสถาบัน

5.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดให้มีการทำแผนการสอนรายวิชา บันทึกรายการสอน การจัดอาจารย์เข้าสอนและจัดอาจารย์เข้าสอนแทน การจัดหา จัดทำ ใช้งบารุงรักษาและส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการเรียนการสอน และการให้มีเครื่องมือการวัดผลการเรียน

5.3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การพัฒนาและส่งเสริมให้อาจารย์นำวิธีการสอนและจัดกิจกรรมแบบต่าง ๆ มาใช้สอน การจัดการสอนซ่อมเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน และการพัฒนาอาจารย์ทางด้านวิชาการรวมถึงการทำวิจัย

5.4 การประเมินผลงนวิชาการ หมายถึง การประเมินผลการทำงานและผลงานของผู้สอนวิชาคนตรี เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปกำหนดนโยบาย วางแผนและพัฒนาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีในสถาบันราชภัฏ ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับโปรแกรมวิชาคนตรี ผู้บริหารและผู้สอนวิชาคนตรีในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีในสถาบันราชภัฏที่เปิดโปรแกรมวิชาคนตรี ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมสำหรับโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานวิชาการนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารสถาบันราชภัฏ เพราะหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของสถาบัน คือ การให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพตามที่ประเทศชาติต้องการ การบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีของสถาบันราชภัฏจะมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของผู้บริหารที่เกี่ยวกับหลักการบริหารการศึกษา ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาและการบริหารงานวิชาการเป็นสำคัญ ได้มีผู้ให้ความสนใจและทำการศึกษาวิจัยให้หายท่าน ใน 11 ผู้วิจัยจะนำเสนอตัวสรุปในสาระสำคัญพอสังเขปตามลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 การบริหารงานวิชาการ

1.1.1 การวางแผนงานวิชาการ

1.1.2 การจัดการเรียนการสอน

1.1.3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

1.1.4 การประเมินผลงานวิชาการ

1.2 โครงสร้างและหลักสูตรคนตรีของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 2543

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การที่จะทำการศึกษาเรื่องใดอย่างลึกซึ้งนั้นควรที่จะต้องทำความเข้าใจความหมายของเรื่องนั้นๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน คำว่า การบริหาร (Administration) เป็นการดำเนินการร่วมกันของผู้บริหารและกลุ่มบุคคลในองค์กรเพื่อให้งานขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการให้การศึกษายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น จะต้องอาศัยหลักการบริหารการศึกษา ซึ่งคำว่า การบริหารการศึกษา (Education Administration) นักบริหารการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมยศ นาวิการ (2525 : 3) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ กระบวนการของการวางแผนการจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุมทรัพยากรขององค์การ (วัสดุ คน ข้อมูล เป็นต้น) เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

กัญญา สาธร (2546 : 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป (A group of more people) ร่วมมือกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง (Cooperative performance of activities) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน (Common goals) และการเลือกใช้วิธีดำเนินการดังกล่าวเป็นเทคนิคของการบริหาร ซึ่งจะจัดเป็นศาสตร์หรือศิลปะก็ได้ทั้งสองอย่าง

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2534 : 10) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารในฐานะเป็นศาสตร์ หมายถึง หลักการ ทฤษฎี กระบวนการ เทคนิค ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานในองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่นโยบายกำหนดไว้

ส่วนคำว่า การบริหารการศึกษา (Educational Administration) นักบริหารการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

วิจิตร ศรีสอาน (2518 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารการศึกษามีความแตกต่างกับการบริหารอื่น ๆ ในลักษณะที่สำคัญ 4 ประเด็น คือ

1. ความมุ่งหมาย (Purpose) เห็นได้ชัดว่าถ้าเปรียบเทียบกับระบบบริหารธุรกิจ เพราะการบริหารการศึกษาเป็น Non - Profit Organization ไม่หวังกำไรในรูปของวัตถุ แต่มุ่งพัฒนาคนให้มีความเจริญงอกงาม ผลกำไรของการศึกษาคือ พัฒนาการของบุคคล (Growth) ซึ่งวัดได้ยาก โดยเฉพาะการศึกษาชั้นสูงยิ่งวัดยากขึ้น

2. บุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย (People) บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะนิสัย ที่แตกต่างกันไปจากอาชีพอื่นเป็นประการแรก ส่วนประการที่สอง บุคคลที่เข้ารับบริการส่วนมากเป็นผู้เยาว์ยังไม่มีความรู้ ไม่มีอาชีพเป็นหลักฐานซึ่งต่างจากทางธุรกิจที่ผู้เข้ารับบริการส่วนมากเป็นผู้มีรายได้

3. กระบวนการ (Process) กรรมวิธีในการดำเนินงานเมื่อวัตถุประสงค์บุคคลแตกต่างกัน วิธีการดำเนินงานก็ต้องต่างกัน กรรมวิธีในการถ่ายทอดความรู้ การจัดการในสถานศึกษา ฯลฯ เป็นกรรมวิธีที่หน่วยงานบริหารอื่น ๆ เอาไปใช้ไม่ได้ ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษามาเฉพาะ ย่อมจัดการบริการได้ไม่ดีเท่าที่ควร

4. ผลผลิต (Product) ผลผลิตทางการศึกษา คือเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งมีชีวิตจิตใจเหมือนตอนเริ่มเข้ามา คือ เมื่อคนเข้ามา ก็ออกไปเป็นคน แต่อาจจะมีคุณลักษณะ ความรู้ ความ

สามารถดีขึ้น ต่างกับโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อเอาวัตถุดิบเข้ามาแล้วผลิตออกไปจะมีรูปร่างลักษณะ
 อย่างอื่นแตกต่างจากของเดิม

ขณะเดียวกัน ภิญโญ สาร (2526 : 5) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา
 ไว้ว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน
 หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม ค่านิยมหรือ
 คุณธรรมทั้งในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมี
 ประสิทธิภาพของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ กิติมา ปริดีดิถ (2532 : 7) ได้ให้ความหมายของ
 การบริหารการศึกษาไว้ว่า หมายถึง ความพยายามที่จัดดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา
 อันได้แก่ โรงเรียน หลักสูตร ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ ตำราเรียนและอาคารสถานที่ เป็นต้น
 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือความพยายามที่จะจัดดำเนินงานทุกอย่าง
 เกี่ยวกับการศึกษา โดยให้มีผลผลิตคือผู้เรียนที่มีคุณภาพในที่สุด

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา คือ กระบวนการของกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับ
 การจัดการศึกษาอย่างมีกระบวนการที่จะประสานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มีความ
 เจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน ให้นบรรลุเป้าหมายตามที่สังคมนั้น ๆ ต้องการ นั่นคือมุ่งให้ผลผลิต คือ
 ผู้เรียนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.1 การบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานด้านวิชาการ เป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง
 กับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักศึกษาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นที่ยอมรับกัน
 โดยทั่วไปว่างานวิชาการถือเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาและถือเป็นหัวใจของการ
 จัดการศึกษา ส่วนงานที่เหลืออื่น ๆ ส่วนเป็นงานที่มาสสนับสนุนให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพ
 สูงขึ้น เพราะผลที่เกิดขึ้นจากงานวิชาการนั้นจะส่งผลต่อตัวนักศึกษาโดยตรง มีผู้ให้ความหมาย
 ของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

มิลเลอร์ (Miller, 1965) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่างานวิชาการเป็น
 หัวหน้าสถานศึกษาและที่สำคัญที่สุดได้แก่ การจัดทำแผนการสอนและการปฏิบัติตามแผนงาน
 รวมทั้งการวัดผลและการจัดบริการในการสอน

วุฒิ จุลพรหม (2522 : 10) ได้ให้ความหมายงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการ ก็คือ
 กิจกรรมทุกชนิดของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนา และส่งเสริมการเรียนการสอน
 ให้ได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับ ภิญโญ mas (2526 : 26) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ

หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการสอน นักศึกษาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด ภาระหน้าที่ของสถาบันการศึกษาทุกแห่งคือ การให้ความรู้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการ ผู้บริหารเป็นผู้นำในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับ อาจารย์ กระตุ้นเตือนอาจารย์ ให้คำแนะนำ และประสานงานให้อาจารย์ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการสอน ขณะเดียวกัน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 17) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าหมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

จากการศึกษาคำরা รวมทั้งความหมายที่ยกมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการสร้างประสิทธิภาพการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะเป็นกิจกรรมภายในหรือภายนอกห้องเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณสมบัติและความสามารถตามกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ เมื่อพิจารณาจากความหมายและความสำคัญของการบริหารงานวิชาการจะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด ผู้บริหารจึงควรให้ความสนใจและความพยายามในการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะถือว่างานวิชาการเป็นหัวใจที่สำคัญที่จะได้มาซึ่งผลผลิตในด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ

ความสำคัญองงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นในประเทศไทยใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานวิชาการสถานศึกษาจะถือว่างานนี้เป็นงานหลักในการวางแผนการบริหารในสถานศึกษาและปรับปรุงงานด้านอื่น ๆ ให้เข้ากับงานวิชาการ

ดาวเรือง รัตนิน (2518 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของการบริหารการศึกษาทุกระดับ ผู้บริหารการศึกษาจะต้องรับผิดชอบ ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์การสอน ตารางสอน แบบเรียน ห้องสมุด การวัดผลการศึกษา วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ทันสมัยอยู่เสมอ งานวิชาการจะชี้ให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของหน่วยงานนั้น ผู้บริหารการศึกษาจึงต้องให้ความสนใจใส่งานวิชาการเป็นพิเศษและถือว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนในสถานศึกษา ส่วน คุชฎี พงศ์ศาสตร์ (2535 : 41 - 42) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาผู้บริหารต้องใช้หลักสูตรเป็นตัวกำหนดนโยบายทิศทางการเดินทางตลอดทั้ง

แนวปฏิบัติงานด้านวิชาการและต้องสามารถบริหารหลักสูตรให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เช่น บุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนในโรงเรียน รวมทั้งให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนได้อย่างดีด้วย

ขอบเขตของงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ มีขอบเขตกว้างขวาง ซึ่งจะครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการ การสอนและการจัดการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการติดตามผล (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 12 ; พันธ์ หันนาคินทร์, 2524 : 31) ได้เสนอแนวทางไว้ว่า ผู้บริหารเป็นผู้ควบคุมสถานศึกษาซึ่งเป็นสถาบันวิชาการโดยตรง ผู้บริหารจึงต้องมีความรอบรู้ทางวิชาการและจะต้องมีความรับผิดชอบงานด้านวิชาการ ดังนี้

1. งานด้านเกี่ยวกับครู
2. งานด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน
3. งานด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน
4. งานด้านการจัดเครื่องมืออุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. งานด้านเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน

สรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมาก นับว่าเป็นงานหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏ งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นงานหลักของสถาบันทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานของผู้สอนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการประเมินเป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษาของสถาบันในส่วนการบริหารงานของสถาบันราชภัฏนั้น ได้มอบนโยบายการบริหารและการจัดการด้านหลักสูตรจากส่วนกลางลงสู่สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏนั้น

จากขอบเขตของงานวิชาการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีความคล้ายคลึงและสอดคล้องเป็นส่วนใหญ่จะแตกต่างกันไปบ้างก็เฉพาะในรายละเอียดหรือแนวปฏิบัติเท่านั้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการบริหารงานวิชาการในเรื่องสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี โดยครอบคลุมถึงลักษณะการบริหารงานวิชาการ 4 ประการ

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
4. การประเมินผลงานวิชาการ

1.1.1 การวางแผนงานวิชาการ

การวางแผนงานวิชาการเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานและการพัฒนาการศึกษาของสถาบัน มีผู้ให้ความหมายของการวางแผนไว้มากมาย แต่โดยสรุปการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรม 2 ประการ คือ กระบวนการที่ช่วยตัดสินใจในสิ่งที่จะดำเนินการและวิธีดำเนินการในอนาคตอย่างเป็นระเบียบ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาและทรัพยากร (สรרך วรรณิทธิ์, 2539 : 1)

สรרך วรรณิทธิ์ (2539 : 3) ได้ให้ความหมายของคำว่า การวางแผน หมายถึง กระบวนการที่ช่วยตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะดำเนินการและวิธีการดำเนินการในอนาคตเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาและทรัพยากรเป็นกลไกเพื่อตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร ใครทำ ทำเมื่อใด และนี่ไหนที่ผูกพันต่อกันจนเป็นระบบและต่อเนื่องกัน ทำให้กระบวนการวางแผนเป็นไปอย่างระบบระเบียบ ส่วนแผน คือ สิ่งที่แสดงความตั้งใจล่วงหน้าที่จะดำเนินการภายในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากการให้ความหมายดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเพื่อหาทางแก้ไขงานนั้นดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ต้องการดังนั้นการวางแผนงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานวิชาการไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การดำเนินงานวิชาการไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

การวางแผนงานวิชาการเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เพราะจะทำให้ผู้บริหารมีกรอบหรือเค้าโครงเพื่อสามารถดำเนินงานให้ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน และเพื่อใช้เป็นคู่มือกำกับกำกับการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหารได้เตรียมการแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นอีกด้วย งานที่ผู้วางแผนจะต้องเตรียมอย่างรอบคอบ ก็จะต้องรู้ว่างานวิชาการมีอะไรบ้าง จะต้องทำในช่วงใด อย่างไร และมีปัญหาหรือข้อบกพร่องอย่างไร ซึ่งการที่จะทราบเช่นนี้ได้ก็ต้องได้จากการประเมินผลงานวิชาการเป็นระยะ ๆ ในระยะปีที่ผ่านมาและได้มีการบันทึกข้อมูลเก็บไว้เป็นหลักฐานและมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ดีซึ่งประโยชน์ของการวางแผนในสถาบัน คือ

1. ทำให้การบริหารจัดการและดำเนินงานภายในสถาบันเป็นไปอย่างเป็นระบบ
2. ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สอดคล้อง สัมพันธ์กันและเชื่อมโยงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ทำให้สถาบันสามารถแก้ปัญหา และพัฒนางานได้ตรงกับสภาพความวิกฤตเร่งด่วนของปัญหา และตรงสภาพความต้องการอย่างแท้จริง

4. ทำให้การใช้ทรัพยากรของสถาบันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ทำให้สถาบันสามารถนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมและชัดเจน

การศึกษาในสถาบันจะเจริญก้าวหน้าหรือไม่นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารแล้ว ยังขึ้นอยู่กับผู้ร่วมงานอีกด้วยว่ามีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถมีอุดมคติ มีความรักอาชีพครู และได้อุทิศตนเพื่อการศึกษาเพียงใด ส่วนการที่ผู้สอนหรือผู้ร่วมงานจะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้สอนแต่ละระดับแต่ละฝ่ายให้เป็นที่ทราบกันอย่างชัดเจนเพื่อเป็นการแบ่งหรือกระจายให้ผู้สอนได้ช่วยกันปฏิบัติ จัดความซ้ำซ้อน มีความเข้าใจกันเกิดการประสานงานที่คล่องตัวซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผล

1.1.2 การจัดการเรียนการสอน

การที่หลักสูตรจะได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่สำคัญคือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้หลักสูตรกลายเป็นการปฏิบัติ ดังนั้นคำว่าหลักสูตรและการสอนจึงมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก

คิมบอธ ไวล์ (Wiles, 1975) ให้ความหมายของการสอนไว้ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การสอน คือ การชี้แนะ หมายถึง การช่วยเหลือแนะแนว จัดหาวัสดุ และส่งเสริมให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอยาก رؤ้อยากเห็น

2. การสอน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้รวบรวมความรู้แล้วจัดความรู้ที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ตามความจริงให้ง่ายและน่าสนใจ เพื่อสะดวกต่อการที่ผู้เรียนจะได้เข้าใจและรับไว้ได้

3. การสอน คือ การที่ผู้สอนทำงานร่วมกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำด้วยตนเอง

4. การสอน คือ การแนะแนวทางให้แก่ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และกิจกรรมที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเจริญงอกงามและพัฒนาการในทางที่พึงปรารถนาตรงกับจุดประสงค์ของการศึกษา

องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยงานดังต่อไปนี้ คือ การจัดการตารางเรียน การจัดเวลาเรียนของนักศึกษา ห้องวิชาการ การกำหนดให้อาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการหรือการสอน วิธีสอน การสอนซ่อมเสริม เป็นต้น (สงัด อุทรานันท์. 2525)

เวลาเรียนของนักศึกษา นับว่ามีความสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ในการจัดการเรียน การสอน นับตั้งแต่การเริ่มดำเนินการสอนจนกระทั่งถึงการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาและ ต้องจัดให้มีส่วนสัมพันธ์กับงานอื่น ๆ ที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอน เช่น การจัดกิจกรรม นักศึกษา การสอนซ่อมเสริม การประเมินผลการเรียน การกำหนดหน่วยการเรียนและเกณฑ์การ จบหลักสูตร

การกำหนดให้อาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ หรือสอนการปฏิบัติงานวิชาการของ ผู้บริหารและอาจารย์จะมีประสิทธิภาพได้นั้นนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารแล้ว ยังต้องอาศัยความร่วมมือของอาจารย์ผู้ปฏิบัติงานวิชาการอีกด้วยว่ามีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถมีอุดมคติ มีความรักในอาชีพและการอุทิศตนเพื่อการศึกษาภาคภูมิใจเพียงใด ผู้บริหารจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนให้เป็นที่ทราบกัน อย่างชัดเจนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ขจัดความเข้าใจผิด ก่อให้เกิดการประสานงานที่ คล่องตัว ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผล

1.1.3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

การพัฒนาอาจารย์ เป็นงานหนึ่งในงานการพัฒนาบุคลากร ด้วยการจัด กิจกรรมการให้การอบรม ศึกษาต่อ หรือส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเผยแพร่ทางด้าน วิชาการ / วิจัย รวมถึงการนิเทศการศึกษา ซึ่งการนิเทศมิใช่เป็นการสอน แต่เป็นการช่วยให้ อาจารย์รู้จักคิด และหาวิธีทำงานด้วยตนเอง การนิเทศจึงหมายถึงการช่วยเหลือ แนะนำหรือ ปรับปรุงการทำงานของผู้สอน

ในการคัดเลือกและบรรจุคนเพื่อเข้ารับราชการนั้น ได้มีการกำหนดคุณสมบัติและ หลักเกณฑ์ไว้แล้วก็ตาม แต่เนื่องจากการศึกษาเป็นระบบที่ผันแปรไปตามการเปลี่ยนแปลงของ ระบบเศรษฐกิจและสังคม ก่อปรกัับวิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญรุดหน้าไปมากคนที่เคยเหมาะสม อยู่ในสมัยหนึ่ง อาจกลายเป็นผู้หย่อนความเหมาะสมไปในอีกสมัยหนึ่งได้ จึงจำเป็นที่ผู้บริหารจะ ต้องหาทางเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ด้วยการให้การพัฒนา เพราะ กำลังคนที่ได้รับการพัฒนาแล้วเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการพัฒนา เนื่องจากมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ และทัศนคติที่ดีสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 32) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนา หรืออบรม บุคลากรไว้ดังนี้

1. วิธีสังเกต (Observation) คือ สังเกตวิธีปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานผู้ได้บังคับบัญชา ตลอดจนผลงานต่าง ๆ การสังเกตเป็นวิธีการที่วิธีหนึ่งในการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในการ บริหาร เพราะการสังเกต กระทำในขณะที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัว

2. ใช้วิธีการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) การวิเคราะห์งานเป็นกระบวนการที่จัดเป็นขั้นตอนสำหรับรวบรวมข้อมูลที่แสดงผลการทำงาน เพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ ลักษณะงาน วิธีการทำงาน และผลของงาน เป็นต้น

3. จัดวางมาตรฐานการทำงาน (Setting Standard of Performance) คือ พิจารณาว่า ผลการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน หรือผลงานขององค์กรเป็นส่วนรวม เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน บรรลุเป้าหมายถึงมาตรฐานกำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งในการกำหนดมาตรฐานของงานนั้นมีหลักที่ควรคำนึงถึงคือปริมาณของงาน คุณภาพของงาน ค่าใช้จ่าย และเวลาที่ใช้ในการประกอบกิจการงานนั้น ๆ

4. ประเมินผลการทำงาน (Evaluation Performance) หมายถึง การพิจารณาหน้าที่ การกิจ คุณภาพของงาน การวัดผลของการปฏิบัติงานว่าถูกต้อง และได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจหรือไม่ ไกล่เคียงหรือแตกต่างจากมาตรฐานเพียงใดหรือไม่

5. การสำรวจความต้องการ (Survey) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อให้การดำเนินงานได้ผลถูกต้องยิ่งขึ้นวิธีการสำรวจความต้องการอาจทำได้หลายวิธี เช่น วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) วิธีให้กรอกแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2533 : 85) ได้สรุปไว้ว่า การพัฒนาอาจารย์ทางด้านวิชาการ จะทำให้การจัดกิจกรรมซึ่งเป็นกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของ

1. การปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับผู้ที่เข้ารับราชการใหม่ หรือผู้ปฏิบัติงานใหม่

2. การสัมมนาทางวิชาการ การสัมมนา หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันศึกษาค้นคว้าในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งภายใต้การนำของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้บุคลากรได้รับประสบการณ์ โดยตรงอันจะก่อให้เกิดแนวคิดที่กว้างขวางขึ้น ได้แก่ การนำคณะครูไปเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ นอกชุมชน

4. ฝึกอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่ใช้กันมากในการพัฒนาบุคลากร ได้แก่ การอบรมโดยลงมือทำงาน (On - the - job - training) หรือการส่งไปศึกษาเพิ่มเติมบางวิชาในมหาวิทยาลัย ส่วนการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) หมายถึง การพบปะ การประชุม ปรึกษาหารือกัน เพื่อแก้ปัญหาทางภาคปฏิบัติในระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ในงานนั้น มาแล้วและความสนใจที่จะแก้ปัญหาร่วมกัน (พนัส หันนาคินทร์, 2524)

การนิเทศมิใช่การสอนหรือการแก้ปัญหาให้กับอาจารย์แต่เป็นการช่วยให้อาจารย์รู้จักคิดค้นและหาวิธีทำงานด้วยตนเอง เชื่อมั่นในความสำเร็จและความสามารถของตนเอง มีความคุ้นเคยกับแหล่งวิชาการและสามารถนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้ (บุญมี เณรยอด, 2530) เมื่ออาจารย์เข้าใหม่หรืออาจารย์ที่ทำงานอยู่นานจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้อาจารย์ได้พัฒนาทางด้านการสอนให้ดีขึ้น ดังนั้น จะต้องมีการนิเทศพัฒนาอาจารย์ เช่น ให้อาจารย์ใหม่เรียนจากอาจารย์อาวุโส ให้ไปร่วมประชุมสัมมนา อบรมทางวิชาการ ไปศึกษาต่อหรือเยี่ยมชมการสอนของอาจารย์ด้วยกันเองหรือการไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ในการสอนขึ้นอยู่กับเสมอ ๆ

1.1.4 การประเมินผลงานวิชาการ

การปฏิบัติงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถาบัน จำเป็นที่จะต้องอาศัยการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าที่ได้ปฏิบัติไปแล้วได้ผลดีเพียงใด มีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้างเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายและแผนงานของสถาบันที่ได้กำหนดไว้ และถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องจัดให้มีการประเมินผลงานวิชาการเป็นประจำทุกปี

ในการปฏิบัติงานวิชาการ ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ของการปฏิบัติงานทุกชั้นตอน คือผู้สอนกำหนดจุดประสงค์การสอนแต่ละบทล่วงหน้า และทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าแต่ละเรื่องแต่ละบทเรียนต้องการอะไร เพียงใดหรือที่เรียกในทางวิชาการว่ากำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การสอนนั่นเอง

การที่ผู้สอนจะประเมินผลงานทางวิชาการของนักศึกษา เป็นสิ่งที่กระทำได้ง่ายเพราะเครื่องมือสำเร็จรูปในปัจจุบันมีมากซึ่งอาจทำได้โดยผู้สอน สำหรับการประเมินผลงานวิชาการของโปรแกรมวิชาและของสถาบันนั้น ยังไม่มีเครื่องมือชนิดใดวัดได้แน่นอน เพราะในทางการศึกษาจุดประสงค์ที่ต้องการประเมินมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมักคาดคะเนผลงานทางวิชาการขององค์การระดับสถาบันจากวัตถุประสงค์และกระบวนการ คือ จากวัตถุประสงค์ อากาศสถานที่ ผู้สอน กลวิธี ระบบบริหาร หลักการและจุดประสงค์ในการดำเนินงานหากมีทั้งปริมาณ คุณภาพและวิชาการที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ก็อนุมานได้ว่าผลงานทางวิชาการจะเกิดผลในระดับใด

1.2 โครงสร้างและหลักสูตรดนตรีของสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543

1.2.1 สาขาศิลปศาสตร์

1.2.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทางด้านศิลปศาสตร์ในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคม และสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

1.2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

I. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคม และให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา AD

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่ง ที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธีและเข้าใจกระบวนการงานอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา AD

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก – In
- 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

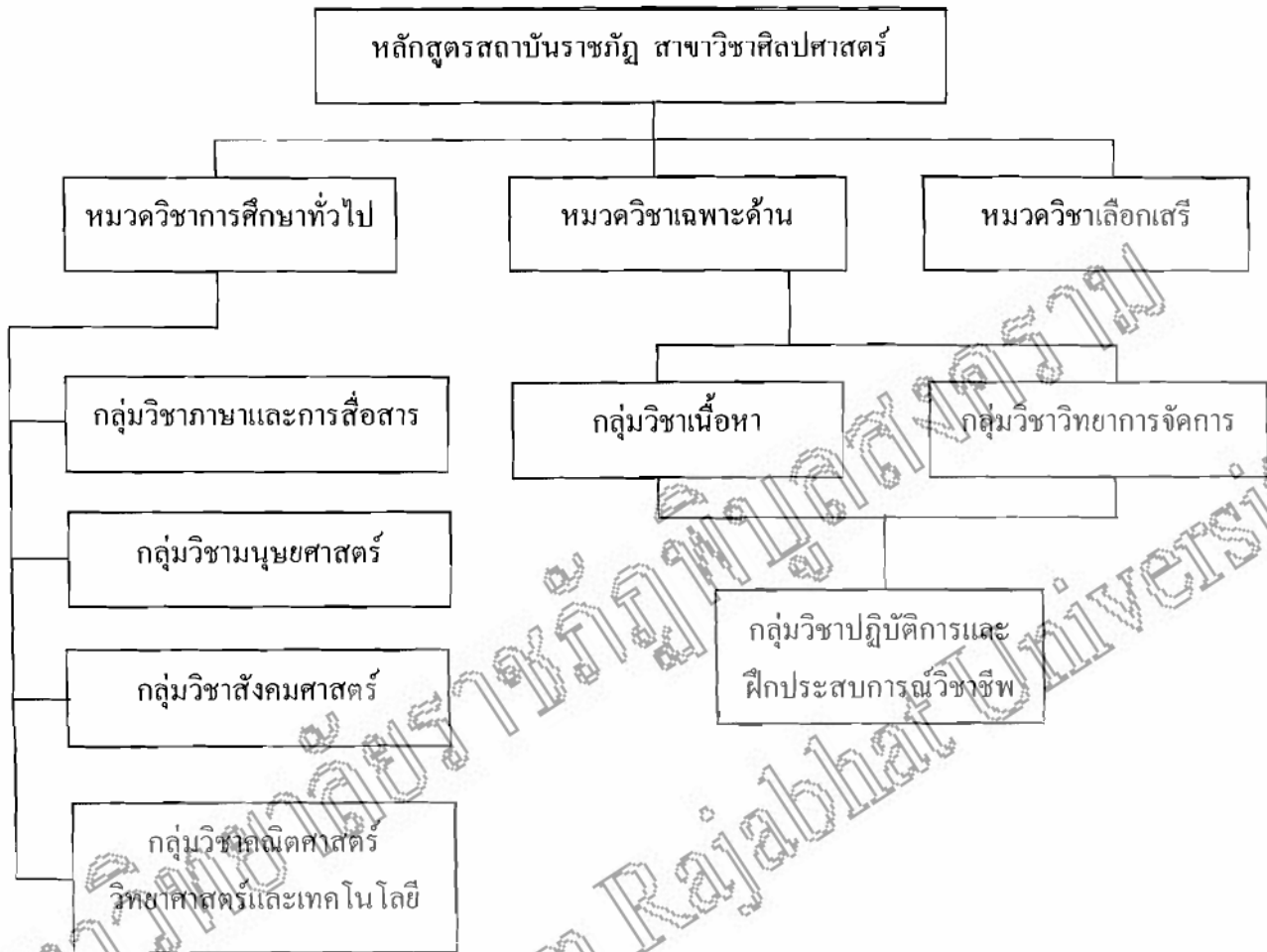
3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

หน่วยกิตรวมและสัดส่วนของหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมและสัดส่วนหน่วยกิตขั้นต่ำตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละระดับที่จัดไว้โดยใช้ข้อบังคับคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี พ.ศ. 2539

ระดับ	ปริญญาตรี	อนุปริญญา	ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
หมวดวิชา	120 – 150 หน่วยกิต	70 – 90 หน่วยกิต	60 – 80 หน่วยกิต
1. การศึกษาทั่วไป	ไม่ต่ำกว่า 30	ไม่ต่ำกว่า 16	ไม่ต่ำกว่า 16
- กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9	6	3
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9	3	6
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	3	3 หรือ 6
- กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	9	6	6 หรือ 3
2. เฉพาะด้าน	ไม่ต่ำกว่า 75	ไม่ต่ำกว่า 40	ไม่ต่ำกว่า 40
- กลุ่มวิชาเนื้อหา (วิชาเอก)	ไม่ต่ำกว่า 60	ไม่ต่ำกว่า 40	ไม่ต่ำกว่า 30
- กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	7	5	5
- กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	15	6	9
3. เลือกเสรี	10	6	6
หน่วยกิตรวม	122	73	66

แผนผังโครงสร้างหลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาศิลปศาสตร์

ระดับของหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มี 3 ระดับ คือ

1. ปริญญาตรี
2. อนุปริญญา
3. ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

สายและโปรแกรมวิชา

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 35 โปรแกรมวิชา เป็นสาย และโปรแกรมวิชา ดังนี้

1. โปรแกรมวิชาในสายคนตรีและศิลปการแสดง มี 4 โปรแกรมวิชา

1.1 คนตรี	อนุปริญญา
1.2 คนตรี	ปริญญาตรี
1.3 นาฏศิลป์และการละคร	อนุปริญญา
1.4 นาฏศิลป์และการละคร	ปริญญาตรี

ฯลฯ

1.2.1.3 จุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอน

1.) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นหมวดวิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์ (Human Being) และพลเมืองดี (Active Citizen) ให้แก่บัณฑิตทั้งด้านกาย in อารมณ์ เจตคติ และสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความเจริญงอกงามด้านปัญญา ธรรม ทักษะและเจตคติ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านศิลปวิทยาการที่สร้างบุคลิกลักษณะของผู้มีการศึกษา สามารถเป็นผู้นำ ผู้ตาม และดำรงชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตย มีจิตสำนึกเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์ทั่วไป

จุดประสงค์ทั่วไปของหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การเมือง การปกครองของไทยและความรู้ความเข้าใจเพื่อนร่วมโลก เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
2. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์และตามหลักธรรม การอนุรักษ์ดูแลและพัฒนาการสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงความเจริญก้าวหน้าและผลกระทบทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. ให้มีทักษะการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต การคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ตลอดจนมีทักษะด้านภาษาและการใช้สารสนเทศที่ติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่น และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ให้มีเจตคติที่ดีและซาบซึ้งในคุณค่าของสัจธรรม ความดี ความงาม และการดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ ซาบซึ้งในศิลปะและสุนทรียภาพ ตระหนักในการปฏิบัติตนตามวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

การจัดการเรียนการสอน

1. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป จัดแยกตามระดับการศึกษา คือ ระดับปริญญาตรีชุดหนึ่ง ระดับอนุปริญญาชุดหนึ่ง และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) เป็นอีกชุดหนึ่ง

2. รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนในแต่ละระดับการศึกษา ทุกโปรแกรม วิชาทุกสาย และทุกสาขาวิชา จัดให้เรียนเหมือนกันหมด คือ ปริญญาตรี 33 หน่วยกิต อนุปริญญา 18 หน่วยกิต และปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) 18 หน่วยกิต

3. การเรียนการสอน เน้นรูปแบบการบูรณาการวิชาในกลุ่มวิชาเดียวกัน

4. การจัดรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปควรจัดให้เรียนในระยะต้น ๆ ของระดับการศึกษา

2.) หมวดวิชาเฉพาะด้าน

หมวดวิชาเฉพาะด้าน เป็นหมวดวิชาที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติในวิชาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ โดยให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือ เอก – โท กลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

จุดประสงค์ทั่วไป

หมวดวิชาเฉพาะด้านมีจุดประสงค์ดังนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและวิทยาการใหม่ ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และช่วยพัฒนาสังคมส่วนรวม

2. ให้มีทักษะอย่างเพียงพอเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เทคนิควิธี และการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ให้มีเจตคติที่ดี และตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพที่ได้ศึกษา มีจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นในการพัฒนาวิชาชีพของตน

๓
๗๘๐.๗๑๑
๕/๑๕๕
๖. ๑

146902

การจัดการเรียนการสอน

1. ระดับปริญญาตรี

กลุ่มวิชาเนื้อหา จัดการเรียนการสอนเป็นแบบเอกเดี่ยว และแบบเอก – โท โดยกำหนดให้เรียนทั้งรายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก รายวิชาบังคับ เป็นรายวิชาที่จำเป็นต่อการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์เฉพาะของโปรแกรมวิชา ส่วนรายวิชาเลือก เป็นรายวิชาที่เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เกิดความสมบูรณ์ หรือมีคุณลักษณะเฉพาะทางลักษณะการจัดรายวิชาเลือกจึงมีทั้งแบบให้เลือกรายวิชาที่จัดไว้ และเลือกเป็นแขนงวิชา

การจัดการเรียนการสอนวิชาโท สำหรับผู้ที่เรียนวิชาเอกตามหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ถ้าเลือกเรียนวิชาโทข้ามสาขา คือ เรียนวิชาโทในสาขาวิชาการศึกษา ไม่ต้องเรียนรายวิชาพฤติกรรมกรรมการสอน (สภากาแฟกหักครุอนุมติเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2536)

กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ กำหนดให้เรียนจำนวน 15 หน่วยกิต โดยจัดรายวิชาบังคับสำหรับทุกสายทุกโปรแกรมวิชา ต้องเรียนเหมือนกัน 3 รายวิชา (9 หน่วยกิต) ส่วนหน่วยกิตที่เหลือ 6 หน่วยกิต ให้จัดรายวิชาวิทยาการจัดการที่เหมาะสมแต่ละโปรแกรมวิชา โดยจัดรายวิชาให้มีหน่วยกิตเท่ากับหน่วยกิตที่เหลือ หรือจัดรายวิชาให้มากกว่า และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนก็ได้

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดให้เรียน 7 หน่วยกิต โดยจัดให้มีการเรียนรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความพร้อมในระดับหนึ่งก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดรายวิชาให้จัดรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 หน่วยกิต และการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

2. ระดับอนุปริญญา

กลุ่มวิชาเนื้อหา จัดให้เรียนไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ กำหนดให้เรียนจำนวน 6 หน่วยกิต โดยจัดให้ทุกสายทุกโปรแกรมวิชาต้องเรียนเหมือนกันหมด

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดให้เรียน 5 หน่วยกิต โดยให้เรียนรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 หน่วยกิต และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 3 หน่วยกิต

3. ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

กลุ่มวิชาเนื้อหา จัดการเรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต โดยจัดเป็นรายวิชาบังคับสำหรับทุกสาย ทุกโปรแกรมวิชา ต้องเรียนเหมือนกัน 1 รายวิชา (3 หน่วยกิต) ส่วนหน่วยกิต

ที่เหลือ 6 หน่วยกิต ให้จัดรายวิชาที่เหมาะสมกับแต่ละโปรแกรมวิชา การจัดรายวิชาจะจัดให้มีหน่วยกิตเท่ากับหน่วยกิตที่เหลือ หรือจัดรายวิชาให้มากกว่า และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนก็ได้

ข้อกำหนดเฉพาะ

ผู้ที่ไม่เคยเรียนรายวิชาวิทยาการจัดการในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามาก่อน ให้เรียนรายวิชาวิทยาการจัดการระดับอนุปริญญา โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรจำนวน 6 หน่วยกิต ได้แก่

3561204 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ 3(3-0)

3591105 เศรษฐศาสตร์ทั่วไป 3(3-0)

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดให้เรียน 5 หน่วยกิต โดยให้เรียนรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 หน่วยกิต และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 3 หน่วยกิต

3.) หมวดวิชาเลือกเสรี

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่องานและชีวิตของตน

การจัดการเรียนการสอน

1. ระดับปริญญาตรี ให้เรียน 10 หน่วยกิต
2. ระดับอนุปริญญา ให้เรียน 6 หน่วยกิต
3. ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ให้เรียน 6 หน่วยกิต

แนวทางการจัดการเรียนการสอน ให้นักศึกษาได้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยครู หรือหลักสูตรสถาบันราชภัฏ ตามความถนัดและสนใจมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว
2. ไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จ

หลักสูตรของโปรแกรมวิชานั้น ๆ

1.2.1.4 สายดนตรีและศิลปะการแสดงโปรแกรมวิชาดนตรีระดับอนุปริญญา

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติดนตรีได้อย่างถูกต้องเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพียงพอที่จะนำมาประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ
2. ให้มีความรู้ความเข้าใจในสุนทรียะและปรัชญาดนตรี

3. ให้เป็นบุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4. ให้เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพทางดนตรี

5. เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาดนตรีในระดับสูงต่อไป

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 82 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	18	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	6	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	6	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	58	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	47	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	6	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	5	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

1.2.1.5 สายดนตรีและศิลปะการแสดง โปรแกรมวิชาดนตรี ระดับปริญญาตรี

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติดนตรีได้อย่างถูกต้องเทียบเท่ามาตรฐานสากล และเพียงพอที่จะนำมาประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ

2. ให้มีความรู้ความเข้าใจในสุนทรียะและปรัชญาดนตรี

3. ให้เป็นบุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4. ให้เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพทางดนตรี

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 137 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	33	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9	หน่วยกิต

1.2	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
1.3	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.4	กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9	หน่วยกิต
2.	หมวดวิชาเฉพาะด้าน	94	หน่วยกิต
2.1	กลุ่มวิชาเนื้อหา	72	หน่วยกิต
2.2	กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	15	หน่วยกิต
2.3	กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	7	หน่วยกิต
3.	หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

1.2.2 สาขาวิชาการศึกษา

1.2.2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ความศรัทธา ในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
2. มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
4. มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมคุณภาพทางกายและทางใจ ทั้งในส่วนบุคคลและส่วนรวม
5. มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนบุคคล
6. มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
7. รักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ และมีความสำนึกในความเป็น

คนไทย

1.2.2.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. **หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education)** หมายถึง วิชาการศึกษา ที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงการแข่งขันอย่าง

รุนแรงในสังคม และให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. **หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education)** หมายถึง วิชาเฉพาะทางในทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะ ทัศนคติวิธีและเข้าใจกระบวนการงานอาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก - โท
- 2.2 กลุ่มวิชาชีพครู
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3. **หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective)** หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจเพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

หน่วยกิตรวมและสัดส่วนของหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมและสัดส่วนหน่วยกิตชั้นต่ำตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละระดับที่จัดไว้โดยใช้ข้อบังคับคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี พ.ศ. 2539

หมวดวิชา	ระดับ	ปริญญาตรี	อนุปริญญา	ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
		120 – 150 หน่วยกิต	70 – 90 หน่วยกิต	60 – 80 หน่วยกิต
1. การศึกษาทั่วไป		33	18	18
- กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		9	6	3
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		9	3	6
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		6	3	3 หรือ 6
- กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		9	6	6 หรือ 3

ระดับ	ปริญญาตรี	อนุปริญญา	ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
หมวดวิชา	120 – 150 หน่วยกิต	70 – 90 หน่วยกิต	60 – 80 หน่วยกิต
2. เฉพาะด้าน	ไม่ต่ำกว่า 75 ไม่ต่ำกว่า 60	ไม่ต่ำกว่า 40 ไม่ต่ำกว่า 40	ไม่ต่ำกว่า 40 ไม่ต่ำกว่า 35
- กลุ่มวิชาเนื้อหา (วิชาเอก)			
- กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	10	8	8
- กลุ่มวิชาชีพครู	25	15	10
3. เลือกเสรี	10	6	6
หน่วยกิตรวม	122	73	66

แผนผังโครงสร้างหลักสูตรสอวนพระราชกฤษฎีกา สาขาวิชาการศึกษา

ระดับของหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษามี 3 ระดับ คือ

1. ปริญญาตรี
2. อนุปริญญา
3. ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

สายและโปรแกรมวิชา

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษามีจำนวน 63 โปรแกรมวิชา เป็นสายและโปรแกรมวิชาดังนี้

ฯลฯ

3. โปรแกรมวิชาในสายมัธยมศึกษา มี 46 โปรแกรมวิชา

ฯลฯ

- 3.1 คณะศึกษาศาสตร์ ปริญญาตรี
- 3.2 คณะศึกษาศาสตร์ (หลังอนุปริญญา)

ฯลฯ

1.2.2.3 จุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอน

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นหมวดวิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์ (Human Being) และพลเมืองดี (Active Citizen) ให้แก่บัณฑิตทั้งด้วยกาย จิต อารมณ์ เจตคติ และสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความเจริญงอกงามด้านปัญญาธรรม ทักษะและเจตคติ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านศิลปวิทยาการที่สร้างบุคลิกลักษณะของผู้มีการศึกษาสามารถเป็นผู้นำ ผู้ตาม และดำรงชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตย ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์ทั่วไป

จุดประสงค์ทั่วไปของหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การเมือง การปกครองของไทยและความรู้ความเข้าใจเพื่อร่วมโลกเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

2. ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์และตามหลักธรรม การอนุรักษ์ ดูแลและพัฒนาการสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงความเจริญก้าวหน้าและผลกระทบทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. ให้มีทักษะการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต การคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ตลอดจนมีทักษะด้านภาษาและการใช้สารสนเทศที่ติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่น และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ให้มีเจตคติที่ดีและซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม ความดี ความงาม และดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบซาบซึ้งในศิลปะ และสุนทรียภาพ ตระหนักในการปฏิบัติตามวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

การจัดการเรียนการสอน

1. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป จัดแยกตามระดับการศึกษา คือ ระดับปริญญาตรีชุดหนึ่ง ระดับอนุปริญญาชุดหนึ่ง และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) เป็นอีกชุดหนึ่ง

2. รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนในแต่ละระดับการศึกษา ทุกโปรแกรมวิชาทุกสาย และทุกสาขาวิชา จัดให้เรียนเหมือนกันหมด คือ ปริญญาตรี 33 หน่วยกิต อนุปริญญา 18 หน่วยกิต และปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) 18 หน่วยกิต

3. การเรียนการสอน เน้นรูปแบบการบูรณาการวิชาในกลุ่มวิชาเดียวกัน

4. การจัดรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ควรจัดให้เรียนในระยะต้น ๆ ของระดับการศึกษา

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน

หมวดวิชาเฉพาะด้าน เป็นหมวดวิชาที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะและเจตคติในวิชาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ โดยให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือ เอก - โท กลุ่มวิชาชีพครู และกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

จุดประสงค์ทั่วไป

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและวิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะเนื้อหาวิชาที่จะนำไปสอนหรือปฏิบัติงานในด้านเทคนิคการศึกษาและวิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะเนื้อหาวิชาที่จะนำไปสอนหรือปฏิบัติงานในด้านเทคนิคการศึกษาและความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

ของครู และมีความรู้ความเข้าใจเทคนิควิธี สามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. ให้มีทักษะอย่างเพียงพอเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและเทคนิคในการจัดกิจกรรมการสอน หรือการปฏิบัติงานด้านเทคนิคการศึกษา สามารถประยุกต์หลักการและทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและเกิดผลดี

3. ให้มีเจตคติ และตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพทางสาขาวิชาการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในจรรยาบรรณ รัก ศรัทธา ภาคภูมิใจ และรับผิดชอบในวิชาชีพของตน อย่างแท้จริง

การจัดการเรียนการสอน

1. ระดับปริญญาตรี

กลุ่มวิชาเนื้อหา สายก่อนประถมศึกษา สายสามัญศึกษา สายการศึกษาพิเศษและสายเทคนิคการศึกษา อาจจัดการเรียนการสอนได้เป็น 3 แบบ คือ แบบเอกเดี่ยว และแบบเอกคู่ และแบบเอก - โท โดยมีข้อกำหนดให้เรียนทั้งรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก แบบเอกเดี่ยว ต้องเรียนประมาณ 60 หน่วยกิต แบบเอกคู่ ต้องเรียนประมาณ 30 หน่วยกิต และแบบเอก - โท ต้องเรียนประมาณ 30 หน่วยกิต ส่วนสายประถมศึกษา กลุ่มวิชาเนื้อหา จัดการเรียนการสอนแบบเดี่ยว คือ แบบเอกเดี่ยว กำหนดให้เรียนทั้งรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาโท ในกรณีที่เลือกเรียนวิชาโทข้ามสาขาวิชาของผู้เรียนวิชาเอกตามหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา ถ้าเลือกเรียนวิชาโทตามหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ หรือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ต้องเรียนรายวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนของวิชาโทนั้นเพิ่มเติม โดยนับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา (สภาการฝึกหัดครูอนุมัติเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2536)

กลุ่มวิชาชีพครู กำหนดให้เรียนอย่างน้อย 25 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาบังคับ 7 รายวิชา จำนวน 18 หน่วยกิต และวิชาเลือกให้เหมาะกับโปรแกรมวิชาจำนวน 7 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดบังคับให้เลือกเรียน โดยให้สอดคล้องกับแบบของกลุ่มวิชาเนื้อหาที่เลือกเรียนสายก่อนประถมศึกษา สายมัธยมศึกษา สายการศึกษาพิเศษ และสายเทคนิคการศึกษา ให้เรียนประมาณ 10 - 16 หน่วยกิต

2. ระดับอนุปริญญา มีเฉพาะสายก่อนประถมศึกษา

กลุ่มวิชาเนื้อหา จัดเป็นแบบเอกเดี่ยว ให้เรียน 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาชีพครู ให้เรียน 15 หน่วยกิต บังคับ 13 หน่วยกิต ให้เลือกเรียน 2 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้เรียน 8 หน่วยกิต

3. ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

กลุ่มวิชาเนื้อหา สายก่อนประถมศึกษา สายมัธยมศึกษา สายการศึกษาพิเศษ และสายเทคนิคการศึกษา จัดการเรียนการสอนแบบเดียว คือ แบบเอกเดียว กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาชีพครู ทุกสายกำหนดให้เรียนประมาณ 10 – 12 หน่วยกิต แต่ถ้าผู้เรียนไม่เคยเรียนสาขาวิชาการศึกษามาก่อน มีข้อกำหนดเฉพาะว่าจะต้องเรียนวิชาบังคับ 5 รายวิชา (13 หน่วยกิต) ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยไม่นับหน่วยกิต

กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทุกสายต้องเรียนประมาณ 8 – 11 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นหมวดวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น และนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่องานและชีวิตของตน

การจัดการเรียนการสอน

1. ระดับปริญญาตรี ให้เรียน 10 หน่วยกิต
2. ระดับอนุปริญญา ให้เรียน 6 หน่วยกิต
3. ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ให้เรียน 6 หน่วยกิต

แนวทางการจัดการเรียนการสอน ให้นักศึกษาได้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยครู หรือหลักสูตรสถาบันราชภัฏ ตามความถนัดและสนใจมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว
2. ไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานั้น ๆ

1.2.2.4. สายมัธยมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา ระดับปริญญาตรี

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้มีความสามารถปฏิบัติการด้านดนตรีได้อย่างถูกต้อง
2. ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรีเข้าใจวิธีสอนดนตรีเป็นอย่างดีมีความพร้อมที่จะเป็นครูสอนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ให้มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพียงพอที่จะขยายผลและที่จะศึกษาต่อเพิ่มเติมได้

4. ให้มีความศรัทธา มีความภาคภูมิใจและมีความรับผิดชอบในวิชาชีพทางดนตรี
5. ให้มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและปรัชญาดนตรีศึกษา
6. ให้มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ในวิชาชีพทางดนตรี

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 146 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	33	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	103	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	68	หน่วยกิต
วิชาเอกเดี่ยว	68	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาสหสาขา	25	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ		
2.3.1 สำหรับวิชาเอก	10	หน่วยกิต
2.3.2 สำหรับวิชาโท	-	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

1.2.2.5 สายมัธยมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรี ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้มีความสามารถปฏิบัติการด้านดนตรีได้อย่างถูกต้อง
2. ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรี เข้าใจวิธีสอนเป็นอย่างดี มีความพร้อมที่จะเป็นครูสอนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ให้มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพียงพอที่จะขยายผลและศึกษาเพิ่มเติมได้
4. ให้มีศรัทธา ความภาคภูมิใจและความรับผิดชอบในวิชาชีพทางดนตรี
5. ให้มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและปรัชญาดนตรีศึกษา
6. ให้มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพทางดนตรี

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 79 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา และแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	18	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	3	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3 หรือ 6	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	6 หรือ 3	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	55	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	37	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพครู	10	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	8	หน่วยกิต
3. กลุ่มวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปี พ.ศ. 2528 – 2532 กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2533 : 101 – 106) วิจัยเชิงสำรวจเรื่อง “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาอาชีพและการมีงานทำ” ใช้วิธีเก็บข้อมูลภาคสนามและไปรษณีย์ จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 โรงเรียนใน 12 จังหวัด จากผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด ครูผู้สอนและนักเรียน การเก็บข้อมูลเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 – 2531 ผลการวิจัยพบว่า ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่จะเปิดแผนการเรียนวิชาอาชีพ 3 แผนการเรียน เรียงตามลำดับที่เปิดสอนมาก คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และธุรกิจ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเปิดเพียง 1 หรือ 2 แผนการเรียน เรียงตามลำดับที่สอนมาก คือ เกษตรกรรม ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม และพาณิชยกรรม แต่ละโรงเรียนส่งนักเรียนไปเรียนและฝึกงานใน สถานที่ฝึกงานอาชีพจำนวนน้อย แต่มีแนวโน้มจะมากขึ้น กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะทางอาชีพโดยตรงนั้นกระทำได้จำกัด ครูจะใช้การสังเกตการปฏิบัติงาน ดูผลงาน และสอบ ในการวัดผลประเมินผลเป็นส่วนมาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักสูตร กลุ่มวิชาอาชีพ ไปสู่การปฏิบัติ คือ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้นักเรียนฝึกและโรงฝึกงาน

มีไม่เพียงพอ ระยะเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติมีน้อย ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอ สถานที่ประกอบอาชีพ อีกระยะไม่รับนักเรียนเข้าฝึกงาน สถานที่ฝึกงานห่างจากโรงเรียนมาก ไม่มีเอกสารหลักสูตรและ คู่มือการสอนของครูวิชาอาชีพมีไม่เพียงพอ ด้านนักเรียนร้อยละ 80 จะมีความคิดเห็นเห็นว่า เนื้อหาของวิชาอาชีพทำให้เข้าใจในหลักวิชาอาชีพ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนสามารถที่จะมองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพในภาคหน้าได้ คุณลักษณะที่ ครูผู้สอนทุกแผนการเรียนปลูกฝังมาก คือ ความรับผิดชอบ ส่วนคุณลักษณะที่ครูปลูกฝังน้อยคือ การหารายได้ จากการติดตามการมีงานทำพบว่าผู้จบ ม.6 มีงานทำมากกว่าผู้จบ ม.3 (ร้อยละ 40.1 และ 18.7 ตามลำดับ) โดยผู้จบ ม.3 ช่วยงานอาชีพผู้ปกครองมากกว่าทำงานรับจ้าง แต่ผู้จบ ม.6 ทำงานรับจ้างมากกว่าช่วยงานอาชีพผู้ปกครอง และทั้งผู้จบ ม.3 และ ม.6 ส่วนน้อย จะประกอบอาชีพอิสระ

อนงก หิรัญ (2521) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน ภาคกลาง พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลางเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ปฏิบัติงาน วิชาการน้อยทุกด้าน งานวิชาการที่ปฏิบัติมีน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เป็นอันดับแรกคือ การวัดและ ประเมินผลการศึกษา อันดับสุดท้ายคือกิจกรรมนักเรียน ปัญหาสำคัญคือ ผู้บริหารโรงเรียน ยังให้ความสำคัญแก่งานวิชาการน้อย นอกจากนี้ยังขาดความรู้ ความสามารถในด้านการวัดและ การประเมินผลการศึกษา คณะกรรมการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ความร่วมมือในการปฏิบัติและ การแก้ปัญหาในงานอย่างจริงจังและ โรงเรียนยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร

ฉวีวรรณ เต็มพิทักษ์ (2528) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางสังกัด กรมสามัญศึกษา พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดการที่ไม่มีการสื่อสารให้ทราบความเคลื่อนไหวและ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานวิชาการซึ่งกันและกันระหว่างหมวดวิชาขาดผู้รับผิดชอบควบคุม ติดตามการดำเนินงานตามแผนวิชาการในโรงเรียน ขาดการประสานแผนการเรียนกับโรงเรียน ภายนอกและสถาบันอื่น ๆ คือการประสานงานในการวางแผนและการบริหารงานวิชาการกับ ฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ยงยุทธ์ โคนมะ (2529) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมส่วนกลาง พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นในการบริหารงาน วิชาการมากกว่าอาจารย์ ส่วนด้านกรณีนิเทศงานวิชาการ อาจารย์มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร อาจารย์เพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุใกล้เคียงกันมีความคิดเห็น ทางด้านการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการครูมีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นในด้านการกำหนดให้ครูอาจารย์ ปฏิบัติงานต่างกัน

ประกอบ สุพันธ์ (2530 : 110) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงาน วิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่า งานวิชาการไม่ได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับงานวิชาการที่แน่นอน โครงการบางอย่างไม่มีในแผนปฏิบัติงานแต่นำมาปฏิบัติ ปัญหาการจัดครูเข้าสอนแทน พบว่า ครูสอนหลายวิชาหลายระดับชั้น ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน ครูสอนไม่ตรงตามวิชาเอก ที่เรียนมา คาบสอนเฉลี่ยแตกต่างกันมาก ครูจึงเกิดการเปรียบเทียบ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหาร ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับวิธีสอนของครู ขาดการติดตามและประเมินผลงานวิชาการ

จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า (2533) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า ในการวางแผน งานวิชาการ โรงเรียนมีการจัดทำแผนโดยจัดให้มีการสำรวจปัญหาความต้องการจากฝ่าย / หมวด วิชาการ ฝ่ายและหมวดวิชานำปัญหาเสนอคณะกรรมการวิชาการ คณะกรรมการพิจารณาหา มาตรการ โดยใช้ข้อมูลและสถิติสนับสนุนการตัดสินใจกำหนดนโยบาย ส่วนการวางแผน เพื่อจัด การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น มีการจัดการทำโดยจัดให้มีการ สสำรวจอาชีพคนในท้องถิ่น การจัดแผนการเรียน มีการจัดแผนให้นักเรียนเลือกใช้ความ ต้องการของ นักเรียน การจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารวางแผนการกำหนดตัวบุคคลและรายวิชาที่ เปิดสอน โดยมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัดและมีการติดตามผลการจัดการสอนด้วย การใช้การประชุมคณะกรรมการวิชาการ การจัดครูเข้าสอน ใช้หลักการจัดให้มีการหมุนเวียน สลับเปลี่ยนในระดับชั้น การพัฒนาการเรียนการสอนมีการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหาร สร้างขวัญและกำลังใจให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน โดยจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้และจัดให้มี นิเทศกันเองภายในหมวดวิชา มีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและ หัวหน้าหมวดวิชาติดตามจากแผนการสอนรายวิชา การจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การจัดทำแผนการสอน และผลิตสื่อการสอน โดยเน้นให้ทุกหมวดวิชาจัดทำงานกิจกรรมนักเรียน การจัดครูเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนใช้ความสมัครใจของครู โดยมีการวิเคราะห์เป้าหมายและ มีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผลการเรียน ผู้บริหารดูแลให้มีการ ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่กำหนด และมีการติดตามผลการวัดและ ประเมินผล โดยกำหนดให้มีการรายงานการประเมินผลเป็นระยะ ๆ และวิเคราะห์ผลที่ประเมินได้ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารจัดให้มีการ ประเมินผลงานวิชาการโดยรายงานผลเมื่อเสร็จสิ้นงาน / โครงการ รายงานผลสำเร็จตามโครงการ รายงานผลรวมของแผน และรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ศิริธร สุขโขใจ (2531 : 314 – 324) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า มีปัญหาคล้ายคลึงกันในด้านครูไม่เพียงพอในบางวิชา การประสานงานและการให้ความร่วมมือของบุคลากรไม่ดีพอ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจหรือขาดความชำนาญในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การนิเทศ การติดตามผล การประเมินผล ครูมีงานสอนมากเกินไป ขาดวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และงบประมาณสำหรับการเรียนการสอน ส่วนปัญหาที่พบ มีความแตกต่างกันในด้านครูไม่ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และการประเมินผลงานวิชาการยังขาดข้อมูลอยู่มาก

สมพงษ์ จันทร์พันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุดสองด้าน คือ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และด้านการจัดสื่อการสอน ส่วนด้านการวางแผนงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการห้องสมุด และด้านการวัดผลและประเมินผลมีปัญหาในระดับปานกลาง

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับ รศ.ดร. สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ ได้ทำการประเมินผลความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาที่เกิดขึ้น ระหว่าง 20 สิงหาคม 2542 ถึง 19 สิงหาคม 2543 (2544 : 37) จากการประเมินความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ปรากฏว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจ ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก แต่ในการปฏิบัติการสอนจริง มีครูจำนวนน้อยมาก ที่สอนโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุดได้ดี (ใกล้เคียงหรือเทียบเท่าครูต้นแบบ) และมีสถานศึกษาจำนวนน้อยมากเช่นเดียวกัน ที่ครูส่วนใหญ่สอนโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุดดังกล่าว

แมคคาร์ธี (McCarthy, 1971 : 705) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มครูมีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้บริหารและผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับบทบาทการปฏิบัติงานด้านวิชาการในเรื่องของการสังเกตการสอน การวัดผลและการประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ ซึ่งจะได้นำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การประมวลผลข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้สอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 64 คน ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 64 คน ผู้สอนวิชาดนตรี จำนวน 128 คน รวม 192 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด

ตาราง 1 แสดงรายชื่อสถาบันราชภัฏและกลุ่มตัวอย่างที่เปิดสอนโปรแกรมดนตรี

สถาบันราชภัฏ	ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ (คน)	ผู้สอนดนตรี (คน)
สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี	2	4
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	2	4
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	2	4
สถาบันราชภัฏเชียงราย	2	4
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	2	4
สถาบันราชภัฏเทพสตรี	2	4
สถาบันราชภัฏนครปฐม	2	4
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	2	4
สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช	2	4
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์	2	4
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2	4
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	2	4
สถาบันราชภัฏพระนคร	2	4
สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	2	4
สถาบันราชภัฏเพชรบุรี	2	4
สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสตรี ในพระบรมราชูปถัมภ์	2	4
สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	2	4
สถาบันราชภัฏภูเก็ต	2	4
สถาบันราชภัฏมหาสารคาม	2	4
สถาบันราชภัฏราชชนรินทร์	2	4
สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี	2	4
สถาบันราชภัฏลำปาง	2	4
สถาบันราชภัฏสกลนคร	2	4
สถาบันราชภัฏสงขลา	2	4

สถาบันราชภัฏ	ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ (คน)	ผู้สอนดนตรี (คน)
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	2	4
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี	2	4
สถาบันราชภัฏสุรินทร์	2	4
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	2	4
สถาบันราชภัฏอุดรธานี	2	4
สถาบันราชภัฏอุดรดิศด	2	4
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี	2	4
รวม	64	128

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ จำนวน 1 ชุด รวม 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นลักษณะลิสต์ตรวจสอบรายการ (Check list) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เป็นแบบสำรวจรายการถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ 4 ด้านได้แก่ 1) การวางแผนงานวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 4) การประเมินผลงานวิชาการ

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรี
3. สร้างเครื่องมือ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเฉพาะสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามและสถาบันที่เหลือใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ (Percentage)
2. การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนดนตรี ในสถาบันราชภัฏ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกี่ยวกับปัญหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนงานวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 4) การประเมินผลงานวิชาการ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี เป็นแบบจำแนกความหมาย 5 ระดับ (Semantic Differential) เป็นรายชื่อและรายด้าน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 99 – 100)

คะแนนค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง ระดับปัญหามาก
คะแนนค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด

3. การศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ t-test ซึ่งกำหนดค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.5

การประมวลผลข้อมูลใช้ค่าสถิติดังนี้

ร้อยละ (Percentage)

ค่าเฉลี่ย (Mean)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t-test

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ และวิเคราะห์ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์ได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการ ในจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิต ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

โดยผลการวิเคราะห์ทั้ง 3 ตอนจะนำเสนอเป็นตาราง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏผลในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและผู้สอน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหาร	59	92.19
1.2 ผู้สอน	119	92.97
รวม	178	92.70
2. วุฒิทางการศึกษา		
2.1ปริญญาตรี	122	63.54
2.2ปริญญาโท	58	30.21
2.3ปริญญาเอก	2	3.12
รวม	182	94.79
2. ประสบการณ์		
1.1ต่ำกว่า 5 ปี	37	19.27
1.2 6-10 ปี	73	38.02
1.3 11 ปีขึ้นไป	70	36.45
รวม	180	93.75
3. โปรแกรมวิชา		
1.1 ดนตรีศึกษา	86	44.79
1.2 ดนตรี	90	46.87
รวม	176	91.66
4. สังกัด		
1.1 คณะครุศาสตร์	31	16.14
1.2 คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	127	66.14
1.3 คณะศิลปกรรมศาสตร์	16	8.33
รวม	174	90.62

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 92.19 และผู้สอนวิชาคณิต จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 92.97 จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมด

เมื่อจำแนกตาม วุฒิ ประสบการณ์ โปรแกรมวิชา สังกัด พบว่า เป็นผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 63.54 รองลงมาปริญญาโท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 ปริญญาเอก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 38.02 11 ปีขึ้นไป 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.45 และต่ำกว่า 5 ปี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.27 อยู่ในโปรแกรมวิชาคณิต จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 46.87 ในโปรแกรมวิชาคณิตศึกษา 86 คน คิดเป็นร้อยละ 44.79 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 127 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.14 สังกัดคณะครุศาสตร์ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.14 และสังกัดคณะศิลปกรรมศาสตร์ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 94.79 จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่ง 192 ชุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับ
ปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ	3.19	0.64	ปานกลาง
ผู้สอน	3.32	0.45	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.29	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการ
บริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏใน
ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และเมื่อจำแนกตามตำแหน่งงานแล้ว พบว่า
ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน ($\bar{X} = 3.19, 3.32$)

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอน
วิชาดนตรี ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ฝ่ายวิชาการและผู้สอนพิจารณาเป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	2.97	0.76	ปานกลาง
2. ด้านการเรียนการสอน	3.14	0.57	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	3.40	0.65	ปานกลาง
4. ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	3.71	0.69	มาก
เฉลี่ย	3.29	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.29$) และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ($\bar{X}=3.40, 3.14, 2.97$) ทุกด้าน ยกเว้นด้านการประเมินผลงานวิชาการซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนด้านการวางแผนงานทางวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการวางแผนงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงานวิชาการ	3.07	1.02	ปานกลาง
2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบัน	2.96	0.92	ปานกลาง
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	3.08	0.89	ปานกลาง
4. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ผู้ปกครอง หรือชุมชน เพื่อประกอบการพิจารณาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.04	1.16	ปานกลาง
5. การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรสถาบันราชภัฏพุทธศักราช 2543	2.98	1.07	ปานกลาง
6. การวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.80	0.92	ปานกลาง
7. การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานของฝ่ายวิชาการ	3.03	1.11	ปานกลาง
8. การวางแผนงานวิชาการ	3.06	0.94	ปานกลาง
9. ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการวางแผนงานวิชาการ	2.92	0.89	ปานกลาง
10. ความสอดคล้องของแผนงานและสภาพปัญหาของโปรแกรมวิชา	2.98	1.07	ปานกลาง
11. การชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ นโยบายของวิชาคณิตศาสตร์	3.06	1.03	ปานกลาง
12. การจัดแผนการเรียนให้สนองหลักการหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.88	1.02	ปานกลาง
13. การจัดแผนการเรียนตามความต้องการของนักเรียน	3.01	1.02	ปานกลาง
14. การปรับปรุงแผนการเรียน	2.86	1.05	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	—	S.D.	ระดับปัญหา
15. การประชุมวางแผนร่วมกัน	3.00	1.10	ปานกลาง
16. ความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.80	1.03	ปานกลาง
17. งบประมาณสนับสนุนโปรแกรมวิชา	3.00	0.97	ปานกลาง
18. ความร่วมมือจากผู้สอนในการดำเนินงานสอนตามแผน	3.01	0.88	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.97	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการวางแผนงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X} = 3.08$) และความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.80$)

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ
ผู้สอนด้านการจัดการเรียนการสอน พิจารณาเป็นรายชื่อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาดนตรี	3.03	1.01	ปานกลาง
2. การจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา	2.93	1.02	ปานกลาง
3. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ลักษณะของนักศึกษาและรายวิชา	3.01	0.98	ปานกลาง
4. การจัดบูรณาการเนื้อหาวิชาในกลุ่มด้วยกัน	3.12	0.83	ปานกลาง
5. การจัดอาจารย์เข้าสอน	3.02	0.87	ปานกลาง
6. การจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์	3.02	1.01	ปานกลาง
7. การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.02	1.03	ปานกลาง
8. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	2.97	1.00	ปานกลาง
9. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	3.00	1.09	ปานกลาง
10. การจัดหาสื่อการผลิตสื่อ การใช้สื่อ การบำรุงรักษา ส่งเสริมการใช้สื่อ	3.00	1.16	ปานกลาง
11. ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของ สำนักวิทยบริการ	3.12	1.12	ปานกลาง
12. การใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอน	2.92	1.01	ปานกลาง
13. การใช้สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพ อิสระในท้องถิ่น	3.46	0.98	ปานกลาง
14. การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอน แบบต่างๆและใช้นวัตกรรมทางการศึกษา	3.63	1.08	มาก
15. การนิเทศการสอนแบบต่างๆและการสาธิตการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา	3.71	0.90	มาก
16. การควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไปตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.95	สูง
เฉลี่ย	3.14	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ			
1. การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน	3.76	1.01	มาก
2. การจัดกิจกรรมตามโครงสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะสำหรับวิชาคณิตศาสตร์	3.72	1.05	มาก
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์	3.23	1.10	ปานกลาง
4. การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของโปรแกรม	3.50	1.05	ปานกลาง
5. การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	3.42	.96	ปานกลาง
6. การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ	3.46	1.08	ปานกลาง
7. การส่งเสริมให้ครูค้นคว้า วิจัย และผลิตเอกสารทางวิชาการ	3.47	.90	ปานกลาง
8. การจัดหรือส่งอาจารย์ไปอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ	3.44	1.10	ปานกลาง
9. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาค้นคว้า หรือดูงาน	3.50	.99	ปานกลาง
10. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	3.47	.97	ปานกลาง
11. การนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์	3.15	1.01	ปานกลาง
12. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	3.17	1.04	ปานกลาง
13. เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.33	.90	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.40	.65	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการประชุมพิเศษบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีการนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและ
ผู้สอนด้านการประเมิน ผลงานวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมิน ผลงานวิชาการ	3.67	0.99	มาก
2. เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ	3.56	0.92	มาก
3. วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.52	0.95	มาก
4. การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ	3.49	0.94	ปานกลาง
5. เครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการ	3.38	0.98	ปานกลาง
6. คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้หน้าที่ประเมินผลงาน วิชาการ	3.57	0.98	มาก
7. ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงาน วิชาการ	3.52	1.00	มาก
8. การปรับปรุงส่งเสริมรายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ ซ้ำซ้อน	3.45	1.01	ปานกลาง
9. ความรู้ ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพดนตรี	3.65	0.97	มาก
10. การปรับปรุงกิจกรรมการสอนของอาจารย์	3.43	1.17	ปานกลาง
11. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการ ประเมินผลงานวิชาการ	3.58	1.01	มาก
12. การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.57	0.99	มาก
13. การจัดประชุมสัมมนาสรุปผลงานประจำปี	3.37	0.92	ปานกลาง
14. การนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์	3.24	1.03	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.71	0.69	มาก

จากตาราง 8 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการประเมินผลงานวิชาการในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.67$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.24$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบัน
ราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิต
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการพิจารณา
เป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	2.94	0.80	ปานกลาง
2. ด้านการเรียนการสอน	3.03	0.63	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	3.26	0.74	ปานกลาง
4. ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	3.66	0.89	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.19	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียน
การสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{x} = 3.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการประเมินผลงานวิชาการมีค่าเฉลี่ย
สูงสุด ($\bar{x} = 3.66$) และด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.94$)

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการด้านการวางแผนงานทางวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการวางแผนงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงานวิชาการ	2.89	1.00	ปานกลาง
2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบัน	2.89	0.99	ปานกลาง
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการต่อและประกอบอาชีพ	3.05	0.93	ปานกลาง
4. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ผู้ปกครอง หรือชุมชน เพื่อประกอบการพิจารณาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	2.84	1.12	ปานกลาง
5. การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรสถาบันราชภัฏเพชรบุรี 2543	2.88	1.14	ปานกลาง
6. การวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.88	1.03	ปานกลาง
7. การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานของฝ่ายวิชาการ	2.98	1.10	ปานกลาง
8. การวางแผนงานวิชาการ	3.10	1.12	ปานกลาง
9. ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการวางแผนงานวิชาการ	2.98	0.97	ปานกลาง
10. ความสอดคล้องของแผนงานและสภาพปัญหาของโปรแกรมวิชา	2.96	1.18	ปานกลาง
11. การชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ นโยบายของวิชาคณิตศาสตร์	3.03	1.09	ปานกลาง
12. การจัดแผนการเรียนให้สนองหลักการหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.98	1.10	ปานกลาง
13. การจัดแผนการเรียนตามความต้องการของนักเรียน	2.98	1.05	ปานกลาง
14. การปรับปรุงแผนการเรียน	2.77	1.17	ปานกลาง

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
15. การประชุมวางแผนร่วมกัน	2.94	1.05	ปานกลาง
16. ความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.79	1.01	ปานกลาง
17. งบประมาณสนับสนุนโปรแกรมวิชา	3.15	0.94	ปานกลาง
18. ความร่วมมือจากผู้สอนในการดำเนินงานสอนตามแผน	2.96	0.90	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.94	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ดัชนีการวางแผนงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีงบประมาณสนับสนุนโปรแกรมวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.15$) และการปรับปรุงแผนการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.77$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการด้านการ
จัดการเรียนการสอน พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	-	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาดนตรี	2.88	1.08	ปานกลาง
2. การจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา	2.75	1.00	ปานกลาง
3. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ลักษณะของนักศึกษาและรายวิชา	2.94	1.08	ปานกลาง
4. การจัดบูรณาการเนื้อหาวิชาในกลุ่มด้วยกัน	3.03	0.92	ปานกลาง
5. การจัดอาจารย์เข้าสอน	3.03	0.89	ปานกลาง
6. การจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์	2.98	1.02	ปานกลาง
7. การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.03	0.99	ปานกลาง
8. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	3.13	1.01	ปานกลาง
9. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	2.91	1.08	ปานกลาง
10. การจัดหาสื่อการผลิตสื่อ การใช้สื่อ การบำรุงรักษา ส่งเสริมการใช้สื่อ	2.98	1.15	ปานกลาง
11. ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของ สำนักวิทยบริการ	3.03	1.00	ปานกลาง
12. การใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอน	2.94	1.11	ปานกลาง
13. การใช้สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพ อิสระในท้องถิ่น	3.36	1.07	ปานกลาง
14. การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอน แบบต่าง ๆ และใช้นวัตกรรมทางการศึกษา	3.36	1.12	ปานกลาง
15. การนิเทศการสอนแบบต่างๆและการสาธิตการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา	3.58	0.99	มาก
16. การควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไปตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	3.32	0.89	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.03	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน วิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้นวัตกรรมทางการศึกษามีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.58$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีการจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการด้าน
การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ			
1. การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน	3.69	1.05	มาก
2. การจัดกิจกรรมตามโครงสร้างหลักสูตรโดยเฉพาะ สำหรับวิชาดนตรี	3.66	1.13	มาก
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์	3.10	1.22	ปานกลาง
4. การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของโปรแกรม	3.50	1.09	ปานกลาง
5. การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนวิชาดนตรี	3.18	1.01	ปานกลาง
6. การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทาง การศึกษาของฝ่ายวิชาการ	3.26	1.24	ปานกลาง
7. การส่งเสริมให้ครูค้นคว้า วิจัย และผลิตเอกสารทาง วิชาการ	3.43	1.01	ปานกลาง
8. การจัดหรือส่งอาจารย์ไปอบรม ประชุม สัมมนา ทางวิชาการ	3.29	1.27	ปานกลาง
9. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ หรือดูงาน	3.45	1.13	ปานกลาง
10. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาดนตรี	3.34	1.08	ปานกลาง
11. การนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาดนตรี	3.32	1.16	ปานกลาง
12. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการเรียน การสอนวิชาโครงงานอาชีพ	3.17	1.15	ปานกลาง
13. การจัดหาเอกสารที่หน่วยงานภายนอกมาให้ครูได้ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.32	1.00	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.26	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน วิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการพัฒนา และส่งเสริมทางด้านวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อแล้ว พบว่าการประชุมพิเศษบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานมีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.69$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์มีระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการ
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ พิจารณาเป็นรายชื่อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผล งานวิชาการ	3.57	1.01	มาก
2. เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผล งานวิชาการของฝ่ายวิชาการ	3.56	1.14	มาก
3. วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.44	1.07	ปานกลาง
4. การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ	3.42	1.02	ปานกลาง
5. เครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการ	3.31	1.02	ปานกลาง
6. คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงาน วิชาการ	3.46	1.06	ปานกลาง
7. ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงาน วิชาการ	3.41	1.02	ปานกลาง
8. การปรับปรุงประสงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ เข้าสอน	3.41	1.22	ปานกลาง
9. ความรู้ ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพดนตรี	3.55	1.02	มาก
10. การปรับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	3.58	1.15	มาก
11. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการ ประเมินผลงานวิชาการ	3.48	1.17	ปานกลาง
12. การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.55	1.14	มาก
13. การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี	3.44	1.12	ปานกลาง
14. การนำผลการประเมินผลงานวิชาการ ไปใช้ประโยชน์	3.38	1.17	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.66	.83	มาก

จากตาราง 13 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน วิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการประเมิน ผลงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การปรับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.58$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยเครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการมีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

2.2 สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอน

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาดนตรี พิจารณาเป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	2.97	0.71	ปานกลาง
2. ด้านการเรียนการสอน	3.17	0.54	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	3.46	0.61	ปานกลาง
4. ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	3.73	0.63	มาก
เฉลี่ย	3.32	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่าผู้สอนวิชาดนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการประเมินผลงานวิชาการมีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.73$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.97$)

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการวางแผนงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงานวิชาการ	3.14	0.99	ปานกลาง
2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบัน	2.98	0.85	ปานกลาง
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	3.08	0.86	ปานกลาง
4. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ผู้ปกครอง หรือชุมชน เพื่อประกอบการพิจารณาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.11	1.15	ปานกลาง
5. การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรสถาบันราชภัฏพุทธศักราช 2543	3.02	1.01	ปานกลาง
6. การวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.74	0.83	ปานกลาง
7. การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานของฝ่ายวิชาการ	3.05	1.10	ปานกลาง
8. การวางแผนงานวิชาการ	3.00	0.83	ปานกลาง
9. ความชัดเจนของแนวนโยบายในการวางแผนงานวิชาการ	2.84	0.82	ปานกลาง
10. ความสอดคล้องของแผนงานและสภาพปัญหาของโปรแกรมวิชา	2.96	0.97	ปานกลาง
11. การชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ นโยบายของวิชา คณิตศาสตร์	3.05	0.98	ปานกลาง
12. การจัดแผนการเรียนให้สนองหลักการหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.82	0.95	ปานกลาง
13. การจัดแผนการเรียนตามความต้องการของนักเรียน	3.00	0.96	ปานกลาง
14. การปรับปรุงแผนการเรียน	2.87	0.95	ปานกลาง

ตาราง 15 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
15. การประชุมวางแผนร่วมกัน	3.02	1.12	ปานกลาง
16. ความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.78	1.02	ปานกลาง
17. งบประมาณสนับสนุนโปรแกรมวิชา	2.91	0.96	ปานกลาง
18. ความร่วมมือจากผู้สอนในการดำเนินงานสอนตามแผน	3.02	0.83	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.97	.71	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่าผู้สอนวิชาดนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการวางแผนงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ($\bar{X} = 2.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.14$) และการวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.74$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาดนตรี
ด้านการจัดการเรียนการสอนพิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ		S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาดนตรี	3.09	0.92	ปานกลาง
2. การจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา	3.01	1.00	ปานกลาง
3. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ลักษณะของนักศึกษาและรายวิชา	3.01	0.92	ปานกลาง
4. การจัดบูรณาการเนื้อหาวิชาในกลุ่มด้วยกัน	3.14	0.77	ปานกลาง
5. การจัดอาจารย์เข้าสอน	2.98	0.85	ปานกลาง
6. การจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์	3.00	0.98	ปานกลาง
7. การเตรียมการสอนของอาจารย์	2.97	1.03	ปานกลาง
8. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	2.88	0.97	ปานกลาง
9. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	3.03	1.08	ปานกลาง
10. การจัดหนังสือการผลิตสื่อ การใช้สื่อ การบำรุงรักษา ส่งเสริมการใช้สื่อ	2.99	1.15	ปานกลาง
11. ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของ สำนักวิทยบริการ	3.11	1.16	ปานกลาง
12. การใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอน	2.89	0.95	ปานกลาง
13. การใช้สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพ อิสระในท้องถิ่น	3.50	0.94	ปานกลาง
14. การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอน แบบต่างๆและใช้นวัตกรรมทางการศึกษา	3.74	1.05	มาก
15. การนิเทศการสอนแบบต่างๆและการสาธิตการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา	3.77	0.85	มาก
16. การควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไป ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.76	0.95	มาก
เฉลี่ย	3.17	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่าผู้สอนวิชาคณิตี มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการจัดการเรียน การสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.17$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้นวัตกรรมทางวิชาการมีระดับปัญหามาก ($\bar{X}= 3.77$) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การเตรียมการสอนของอาจารย์มีระดับปัญหาปานกลาง โดยมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.97$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิต
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาคณิต
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ			
1. การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน	3.80	0.99	มาก
2. การจัดกิจกรรมตามโครงสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะ สำหรับวิชาคณิต	3.73	1.03	มาก
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์	3.30	1.05	ปานกลาง
4. การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของโปรแกรม	3.48	1.05	ปานกลาง
5. การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนากิจการเรียน การสอนวิชาคณิต	3.55	0.93	มาก
6. การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทาง การศึกษาของฝ่ายวิชาการ	3.56	0.99	มาก
7. การส่งเสริมให้ครูค้นคว้า วิจัย และผลิตเอกสารทาง วิชาการ	3.50	0.85	ปานกลาง
8. การจัดหรือส่งอาจารย์ไปอบรม ประชุม สัมมนาทาง วิชาการ	3.52	1.05	มก
9. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาคู่ หรือดูงาน	3.53	0.93	มาก
10. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาคณิต	3.56	0.91	มาก
11. การนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาคณิต	3.08	0.93	ปานกลาง
12. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการเรียน การสอนวิชาโครงการอาชีพ	3.16	0.99	ปานกลาง
13. เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้ครูได้ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.33	0.87	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.46	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่าผู้สอนวิชาดนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการประชุมพิเศษบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานมีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.80$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดส่วนการนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาดนตรี มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาดนตรี
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ			
1. การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.72	0.99	มาก
2. เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ	3.55	0.82	มาก
3. วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.54	0.89	มาก
4. การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ	3.51	0.91	มาก
5. เครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการ	3.40	0.97	ปานกลาง
6. คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการ	3.62	0.95	มาก
7. ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานวิชาการ	3.56	1.00	มาก
8. การปรับปรุงประสงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้สอน	3.47	0.89	ปานกลาง
9. ความรู้ ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพนคร	3.72	0.95	มาก
10. การปรับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	3.35	1.16	ปานกลาง
11. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.61	0.94	ปานกลาง
12. การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.60	0.91	มาก
13. การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี	3.35	0.81	ปานกลาง
14. การนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์	3.17	0.96	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.73	0.63	มาก

จากตาราง 18 พบว่าผู้สอนวิชาดนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการประเมินผลงาน วิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการกำหนด นโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ กับความรู้ความสามารถในการสอน นักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพดนตรีมีระดับปัญหามาก ($\bar{X}=3.72$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ส่วนการนำผลการประเมินผลงานวิชาการ ไปใช้ประโยชน์มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรีที่มีต่อ
สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับ
ปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	S.D.	t - Value	p-Value
ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ	3.19	0.64	0.16	0.087
ผู้สอน	3.32	0.45	-	-

จากตาราง 19 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพ
การบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏใน
ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พิจารณาเป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	t-Value	p-Value
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	3.09	0.78	0.82	0.30
2. ด้านการเรียนการสอน	3.07	0.67	0.16	0.35
3. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	3.02	0.65	0.84	0.46
4. ด้านการประเมินผลงานวิชาการ	2.98	0.61	0.59	0.04*
เฉลี่ย	3.04	0.60	0.16	0.08

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 20 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าในด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนคนตรีที่มีต่อสภาพ
การบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีใน
สถาบันราชภัฏ ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	t-Value	p-Value
ด้านการวางแผนงานวิชาการ				
1. การกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงาน วิชาการ	3.07	1.02	0.12	0.80
2. มีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบัน	2.96	0.92	0.55	0.68
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับ การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	3.08	0.89	0.81	0.82
4. ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาผู้ปกครอง หรือชุมชน เพื่อ ประกอบการพิจารณาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับ ท้องถิ่น	3.04	1.16	0.14	0.65
5. การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรสถาบัน พุทธศักราช 2543	2.98	1.07	0.39	0.23
6. การวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนวิชาคนตรี	2.80	0.92	0.35	0.12
7. การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานของฝ่ายวิชาการ	3.03	1.11	0.66	0.68
8. การวางแผนงานวิชาการ	3.06	0.94	0.49	0.59
9. ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการวางแผนงานวิชาการ	2.92	0.89	0.33	0.20
10. ความสอดคล้องของแผนงานกับสภาพปัญหาและของ โปรแกรมวิชา	2.98	1.07	1.00	0.06
11. การชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ นโยบายของ วิชาคนตรี	3.06	1.03	0.87	0.35
12. การจัดแผนการเรียนให้สนองหลักการหรือจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	2.88	1.02	0.31	0.10
13. การจัดแผนการเรียนตามความต้องการของนักศึกษา	3.01	1.02	0.91	0.71
14. การปรับปรุงแผนการเรียน	3.00	1.10	0.59	0.02*

ตารางที่ 21 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	t-Value	p-Value
15. การประชุมวางแผนร่วมกัน	2.80	1.03	0.66	0.58
16. ความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.80	1.03	0.96	0.95
17. งบประมาณสนับสนุน โปรแกรมวิชา	3.00	0.97	0.12	0.93
18. ความร่วมมือจากครูในการดำเนินงานตามแผน	3.01	0.88	0.66	0.66
เฉลี่ย	2.97	0.76	0.82	0.30

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 21 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิต มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการวางแผนงานวิชาการในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าการปรับปรุงแผนการเรียน ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิต มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคนตรีที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการจัดการเรียนการสอน พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	t-Value	p-Value
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
1. การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาคนตรี	3.03	1.01	0.17	0.15
2. การจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา	2.93	1.02	0.10	0.67
3. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษาและรายวิชา	3.01	0.98	0.66	0.19
4. การจัดบูรณาการเนื้อหาวิชาในกลุ่มด้วยกัน	3.12	0.83	0.41	0.16
5. การจัดอาจารย์เข้าสอน	3.02	0.87	0.71	0.69
6. การจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์	3.02	1.01	0.44	0.91
7. การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.02	1.03	0.71	0.97
8. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	2.97	1.00	0.10	0.70
9. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์	3.00	1.09	0.49	0.85
10. การจัดหาสื่อการผลิตสื่อ การใช้สื่อ การบำรุงรักษา ส่งเสริมการใช้สื่อ	3.00	1.16	0.96	0.78
11. ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของสำนักวิทยบริการ	3.12	1.12	0.64	0.07*
12. การใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอน	2.92	1.01	0.72	0.10
13. การใช้สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพ อีกระในท้องถิ่น	3.46	0.98	0.35	0.52
14. การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และใช้นวัตกรรมทางการศึกษา	3.63	1.08	0.30	0.74
15. การนิเทศการสอนแบบต่างๆและการสาธิตการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา	3.71	0.90	0.19	0.53
16. การควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.95	0.53	0.00*
เฉลี่ย	3.14	0.57	0.16	0.35

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 22 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคนตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพ การบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ในความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของสำนักวิทยบริการ และการควบคุมติดตาม ประเมินผลการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคนตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่ต่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการพิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	t-Value	p-Value
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ				
1. การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน	3.76	1.01	0.50	0.36
2. การจัดกิจกรรมตาม โครงสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะสำหรับวิชาคณิต	3.72	1.05	0.68	0.49
3. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์	3.23	1.10	0.26	0.08*
4. การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของโปรแกรม	3.50	1.05	0.92	0.86
5. การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิต	3.42	.96	0.83	0.01*
6. การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ	3.46	1.08	0.08	0.03*
7. การส่งเสริมให้ครูค้นคว้า วิจัย และผลิตเอกสารทางวิชาการ	3.47	.90	0.63	0.11
8. การจัดหรือส่งอาจารย์ไปอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ	3.44	1.10	0.18	0.04*
9. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ หรือดูงาน	3.50	.99	0.65	0.02*
10. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาคณิต	3.47	.97	0.15	0.14
11. การนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาคณิต	3.15	1.01	0.17	0.02*
12. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ	3.17	1.04	0.97	0.28
13. เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.33	.90	0.98	0.17
เฉลี่ย	3.40	.65	0.84	0.46

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 23 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์ การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ การจัดหรือส่งอาจารย์ไปอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อหรือดูงาน และการนิเทศการสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ด้านการประเมินผลงานวิชาการ พิจารณาเป็นรายข้อ

การบริหารงานวิชาการ	\bar{x}	S.D.	t-Value	p-Value
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ				
1. การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.67	0.99	0.35	0.98
2. เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ	3.56	0.92	0.96	0.00*
3. วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.52	0.95	0.52	0.18
4. การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ	3.49	0.94	0.56	0.54
5. เครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการ	3.38	0.98	0.56	0.89
6. คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการ	3.57	0.98	0.30	0.38
7. ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานวิชาการ	3.52	1.00	0.34	0.75
8. การปรับปรุงระบุงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน	3.45	1.01	0.72	0.00*
9. ความรู้ ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพนคร	3.65	0.97	0.28	0.64
10. การปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	3.43	1.17	0.20	0.90
11. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ	3.58	1.01	0.40	0.06
12. การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.57	0.99	0.77	0.02*
13. การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี	3.37	0.92	0.53	0.00*
14. การนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์	3.24	1.03	0.24	0.02*
เฉลี่ย	3.71	0.69	0.59	0.04*

* $p \leq 0.05$

จากตาราง 24 พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรีมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏด้านการประเมินผลงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าในเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการปรับจุดประสงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี การนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ และนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับท้องถิ่นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ■ 192 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งหน้าที่ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โปรแกรมวิชา และสังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 192 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 182 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 94.17 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของประชากร สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ (Percentage) ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกี่ยวกับสภาพในการบริหารจัดการการศึกษา เป็นแบบจำแนกความหมาย 5 ระดับ (Semantic Differential) เป็นรายชื่อ

และรายด้าน และการศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชา
คณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างใช้ t-test ซึ่งกำหนดค่านัยสำคัญ เท่ากับ
0.05

สรุปผล

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ
ปรากฏว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน
คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทาง
ด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลงานวิชาการ โดยพอสรุปผลได้ดังนี้

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตาราง 2) จากทั้งหมด 192 คน เป็นผู้บริหาร 62
คน ได้แบบสอบถามกลับมา 59 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.19 ผู้สอน 128 คน ได้แบบสอบถาม
กลับมา 119 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.97 รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา 182 ชุด คิดเป็น
ร้อยละ 94.79 ไม่แจ้งตำแหน่ง 4 ชุด

วุฒิทางการศึกษา พบว่าเป็นระดับปริญญาตรี 122 คน คิดเป็นร้อยละ 63.54
ปริญญาโท 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 และปริญญาเอก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12

ประสบการณ์ทำงานพบว่า เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี 73 คน คิดเป็นร้อยละ
38.02 11 ปีขึ้นไป 70 คน ร้อยละ 34.45 และต่ำกว่า 5 ปี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.27

โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนคณิตฯ พบว่าประชากรอยู่ในโปรแกรมวิชาคณิตฯ 90 คน
คิดเป็นร้อยละ 46.87 และโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา 86 คน คิดเป็นร้อยละ 44.79

ส่วนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด 127 คน คิดเป็นร้อยละ
66.14 สังกัดคณะครุศาสตร์ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.14 และสังกัดคณะศิลปกรรมศาสตร์ 16
คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 น้อยที่สุด

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตฯในสถาบัน
ราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 3) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 4) โดยด้านการ
ประเมินผลงานทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก และด้านการวางแผนงานวิชาการ
มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางโดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 5) ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและอาชีพอื่น ๆ

เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 6) ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการใช้วิทยากรท้องถิ่นช่วยสอนอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชา (ตาราง 7) ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีการนิเทศการสอนของอาจารย์โปรแกรมวิชาคนตรีอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 8) ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการนำผลการประเมินผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 สภามหาวิทยาลัยการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตาราง 9) อยู่ในระดับปานกลางโดยมีด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และด้านการประเมินผลงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดระดับปัญหาหนัก โดยพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.5.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 10) ทั้งสิ้น โดยมีงบประมาณสนับสนุนโปรแกรมวิชามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการปรับปรุงแผนการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 11) ส่วนการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และสาธิตการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การจัดทำตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชามีระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 12) โดยการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานมีระดับปัญหาหนัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์มีระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 13) ส่วนการปรับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีระดับปัญหาหนักมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเครื่องมือแบบฟอร์มสำหรับการประเมินผลงานวิชาการมีระดับปัญหาปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6 สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 14) ทั้ง 4 ด้าน แต่มีด้านการวางแผนงานวิชาการมีระดับปัญหาต่ำสุด และด้านการประเมินผลงานวิชาการมีระดับปัญหาหนัก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.6.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 15) ทุกด้านโดยมีการกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 16) การนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสวดิการใช้นวัตกรรมทางวิชาการมีระดับปัญหาหนัก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนการเตรียมการสอนของอาจารย์มีระดับปัญหาปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 17) ส่วนการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานมีระดับปัญหานานซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการนิเทศการสอนของอาจารย์ใน โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์มีระดับปัญหาปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ตาราง 18) ส่วนการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการกับความรู้ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณิตศาสตร์ มีระดับปัญหาหนักโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ส่วนการนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์มีระดับปัญหาปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตาราง 19) ไม่แตกต่างกัน (ตาราง 19) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับผู้สอนทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน (ตาราง 20) โดยพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้านดังนี้

2.1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน (ตาราง 21)

2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน (ตาราง 22)

2.1.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน (ตาราง 23)

2.1.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ พบว่าผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน (ตาราง 24) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้พบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ทั้งนี้ในการอภิปรายผลนั้น ผู้วิจัยจะใช้การอภิปรายเชิงพรรณนาจากข้อมูลที่ค้นพบ ดังนี้

1. สภาพของการจัดการเรียนการสอนคนตรีในระดับปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏ
นั้น พบว่า

1.1 อาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีคุณวุฒิตั้งอยู่ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท รองลงมา ส่วนปริญญาเอกมีน้อยมาก และจบการศึกษามาทางด้านคนตรีเป็นส่วนมาก แต่ระดับปริญญาโทและเอกจะจบตรงทางด้านคนตรี พบว่า บางท่านก็จบปริญญาโทแต่เปลี่ยนสาขาวิชาที่จบแต่ก็ยังสอนสาขาคคนตรีอยู่

1.2 ประสบการณ์ของผู้สอนนั้นอยู่ในช่วงระหว่าง 6 – 11 ปีขึ้นไปมาก ส่วนต่ำกว่า 5 ปี มีน้อยที่สุด แสดงถึงผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนค่อนข้างสูง

1.3 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนด้านคนตรี จะเป็นโปรแกรมวิชาคนตรีมากกว่า โปรแกรมวิชาคนตรีศึกษา และสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.4 แต่เมื่อดูจากการตอบแบบสอบถามในด้านของการเปิดสอนนักศึกษา พบว่าเปิดโปรแกรมวิชาคนตรีศึกษาเป็นส่วนใหญ่มากกว่าโปรแกรมวิชาคนตรี แขนงคนตรีสากล หรือ แขนงคนตรีไทย แต่ก็ยังคงสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ฯ ซึ่งมีบางสถาบันฯ ให้โปรแกรมวิชาคนตรีศึกษา สังกัดคณะครุศาสตร์ ซึ่งประเด็นนี้อาจจะเนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่จะสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ฯ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องคนตรีด้วย จึงทำให้การเปิดโปรแกรมวิชาคนตรีศึกษาก็ยังสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ฯ เช่นกัน เพราะเห็นว่าบริหารงานด้านวิชาการง่ายกว่าสังกัดต่างคณะกัน แต่ก็พบบางแห่งมีทั้ง โปรแกรมวิชาคนตรีศึกษาและโปรแกรมวิชาคนตรี ซึ่งสังกัดคณะครุศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ฯ เช่นกัน ทำให้เห็นถึงปัญหาการบริหารงานทางด้านวิชาการของสถาบันราชภัฏนั้นไม่ชัดเจน ไม่มีแนวนโยบายจากส่วนกลางที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงทำให้สถาบันแต่ละแห่ง

จัดตั้งโปรแกรมวิชาคนตรีและโปรแกรมวิชาคนตรีศึกษา สังกัดคณะต่าง ๆ สับสนกันไปหมด ทั้งนี้ก็อาจจะมีข้อจำกัดของแต่ละสถาบันที่แตกต่างกันก็ได้

ทั้งหมดนี้แสดงว่าทั้งอาจารย์ผู้สอน ประสบการณ์ คุณวุฒิ การสังกัดของโปรแกรมวิชาจะได้มาตรฐานของสาขาวิชาคนตรี และสามารถผลิตบัณฑิตสาขาคนตรีไม่ว่าจะเป็นครุคนตรีหรือนักคนตรี ออกไปรับใช้สังคมได้อย่างมีคุณภาพ ไม่ไปสร้างภาระให้แก่สังคมเหมือนกับบางสาขาวิชา

1.5 ทั้งผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และผู้สอนต่างก็มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางแสดงว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีนั้น ไม่มีปัญหาที่รุนแรงและก็ได้หมายความว่าไม่มีปัญหาเลยเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าด้านการประเมินผลงานวิชาการมีระดับความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่น ๆ นั้น ความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงถึงวัฒนธรรมการทำงานของคนไทยที่ยังไม่ค่อยยอมรับระบบการประเมิน ซึ่งระบบของการประเมินนั้น กำลังเข้ามาบีบคั้นอย่างแข็งต่อสังคมคนไทยโดยเฉพาะตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้ไม่อรขทกวันแม้กระทั่งในระบบทางการศึกษาโดยเฉพาะสถาบันระดับอุดมศึกษานั้นต้องเน้นเป็นพิเศษ เพราะคนไทยยังไม่ชินกับการประเมิน จะพบประเด็นอยู่หลายข้อที่มีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ได้แก่การกำหนดคนไขบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ ความรู้ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพคนตรี การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ และสุดท้ายการวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เราจะเห็นว่าความรุนแรงของปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในระดับมาก จึงเป็นเรื่องที่ทางฝ่ายวิชาการหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินในทุกระดับทุกปีจึงต้องดำเนินการปรับปรุง ให้ชัดเจนและโปร่งใส เป็นรูปธรรมและการนำเอาผลการประเมินนั้นออกเผยแพร่บ่อย ๆ ทำให้สังคมครู อาจารย์ ผู้บริหาร ยอมรับผลการประเมินให้ได้ แล้วจะกลายเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันต่อไป

เมื่อพิจารณาในด้านของการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จะพบว่าประเด็นที่มีระดับปัญหารุนแรงในระดับมาก ได้แก่ การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรมตาม โครงสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะสำหรับคนตรีซึ่งตามผลการวิจัยที่พบนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันละเลยการให้ความรู้แก่บุคลากรใหม่อาจจะเข้าใจว่า ผู้สอนจบปริญญาตรีปริญญาโท ปริญญาเอกมาแล้วน่าจะมีการรอบรู้ในด้านการปฏิบัติงานดีพอสมควร ถึงแม้บุคคลเหล่านั้นจะมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมาแล้วก็ตาม แต่การปฏิบัติงานจริงไม่เหมือนกัน ดังนั้น

ผู้บริหารต้องอบรม ให้ความรู้ของหน่วยงานและของสถาบันให้บุคลากรใหม่ได้รับรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมทางด้านคนตรีในสถาบันมีน้อยมาก แต่กิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมบริการสังคม ภายนอกสถาบันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นสถาบันต้องหันมาให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมทางคนตรี ตามโครงสร้างหลักสูตรให้มากขึ้นเพื่อเป็นการแสดงศักยภาพของโปรแกรมวิชาคนตรีด้วย

ส่วนทางการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความรุนแรงของปัญหาในระดับมาก อยู่ 3 ประเด็น ได้แก่ การนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้วัตกรรมการศึกษา การสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และนวัตกรรมทางการศึกษา และสุดท้ายการควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งสามประเด็นนี้ จะเป็นปัญหาของการจัดการเรียนการสอนแทบจะทุกสถาบัน ทั้งการสนับสนุน การนิเทศ และการประเมินผลการสอน แทบจะไม่ได้กระทำกันเลยในทุกระดับ อันเนื่องมาจากสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีความเป็นอิสระทางวิชาการสูง แต่ความเป็นอิสระทางวิชาการนั้น ไม่ได้หมายความว่าทำอะไรก็ได้ตามใจฉัน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาเก่าแก่หรือใหญ่ ๆ หลายแห่งได้ให้การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนคนตรีมากขึ้น เห็นความสำคัญของวิชาชีพคนตรีมากขึ้น มีการนิเทศการสอนให้ผู้สอนใช้นวัตกรรมการใหม่ ๆ มาใช้ และในระดับ โปรแกรมวิชาที่มีการประเมินผลการสอนของผู้สอนอยู่ตลอดเวลา และผลการประเมินการสอนนั้นคือภาพสะท้อนของผู้สอนนั่นเอง ทวงสถาบัน คณะ และ โปรแกรมวิชาต้องหันมาสนใจใส่ใจให้มากขึ้น

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาคนตรี ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏนั้น พบว่าไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ตำแหน่งหน้าที่ไม่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านการประเมินผลงานทางวิชาการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้บริหารและผู้สอน อาจจะมีความคิดเห็นในด้านของการประเมินผลงานวิชาการแตกต่างกันโดยผู้บริหารมองในฐานะผู้ประเมิน แต่ผู้สอนมองในฐานะผู้ถูกประเมิน จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เมื่อดูในรายละเอียด จากผลการวิจัยในผู้บริหารมีความคิดเห็นของด้านการประเมินผลงานทางวิชาการมีความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ผู้สอนมีความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นธรรมชาติของผู้ถูกประเมิน มักจะมองผู้ประเมินในแง่ลบอยู่แล้ว ดังนั้นวิธีแก้ปัญหาก็คือการสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหารกับผู้สอน และทำให้การประเมินเป็นกิจกรรมประจำจนเกิดความเคยชินกับการประเมินดังกล่าว

3. จากคำถามปลายเปิดได้ทราบถึงประเด็นต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

3.1.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันราชภัฏฯ ส่วนใหญ่ โดยเฉพาะส่วนภูมิภาค จะมีปัญหาดังกล่าว ๆ กัน คือ

- 1.) ด้านที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่ไม่สามารถคัดเลือกนักศึกษาได้ตามเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป
- 2.) บุคลากรผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาขาดแคลน
- 3.) อุปกรณ์การเรียนวิชาปฏิบัติและอาคารสถานที่ ยังต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอีกมากเช่นกัน

3.1.2 นักศึกษาที่ได้มาไม่มีความรู้พื้นฐานทางดนตรี ถ้ามีบ้างก็น้อยเต็มที่ นักศึกษาเข้ามาเรียนโดยไม่มีความรู้ในวิชาดนตรี ทำให้ไม่ยอมฝึกซ้อมและเล่นเพลงไม่ได้ เกิดความเบื่อหน่ายและออกไปในที่สุด

3.1.3 มีปัญหาเรื่องงบประมาณแผ่นดินที่ได้รับน้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัย

3.1.4 ผู้เรียนไม่ได้เรียนเพราะความต้องการอย่างจริงจัง แต่เรียนเพราะไม่มีทางเลือกอื่น จึงทำให้ยากอย่างยิ่งในการเรียนที่จะทำให้เกิดความรักความตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ

3.2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

3.2.1 อาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก ไม่ค่อยมีเวลาออกนิเทศ

3.2.2 ควรสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเพื่อความเป็น "มืออาชีพ" และ "ผู้สร้างสรรค์" ให้มาก

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.3.1 การเรียนการสอนที่มุ่งไปสู่ความเป็น "มืออาชีพ" หรือ "ผู้สร้างสรรค์" ยังไม่ชัดและยังขาดการกระตุ้น รวมถึงการสนับสนุนอย่างจริงจัง

3.4 ด้านการประเมินทางด้านวิชาการ

ไม่พบประเด็นคำตอบ ซึ่งแสดงว่าได้ตอบไปแล้วในข้อคำถามย่อย ๆ แล้ว จากผลการทำวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ พบว่ามีข้อจำกัดในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีคือการเก็บรวบรวมข้อมูลยากมาก ใช้เวลานานมาก อันเนื่องจาก ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ค่อยมีเวลาว่างมาก เพราะมีภาระหน้าที่ทั้งทางด้านการสอนและการบริหารมากมาย ซึ่งจะต่างจากมหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยนั้นจะมีข้าราชการเป็นผู้ช่วยทำงานบริหารและสนับสนุนการสอน แต่ของสถาบันราชภัฏนั้นขาดบุคลากรสาย ค. มาช่วยงาน ส่วนจุดแข็งที่พบคือ วิชาดนตรีมีความเข้มแข็งมาก ทั้งจากผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงมากขึ้น ซึ่งในช่วงระยะเวลา 30 ปีมานี้ สถาบันราชภัฏได้มีการ

พัฒนาการเรียนการสอนสาขาวิชาดนตรีขึ้นมาเกือบทุกแห่งแล้ว ซึ่งทั้งนี้จะทำให้สาขาวิชาชีพร
ดนตรีมีความแข็งแกร่ง และผลิตบัณฑิตรับใช้สังคมในท้องถิ่นของตัวเองยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีระดับปริญญาตรี
ในสถาบันราชภัฏ ควรที่จะต้องขยับขยายการเปิดการเรียนการสอนสาขาวิชาดนตรีในระดับบัณฑิต
ศึกษาต่อไป เพื่อรองรับกับบัณฑิตของเราเอง เพราะบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีที่จบไปนั้นไม่สามารถ
จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้เนื่องจากการขาดแคลนทุนทรัพย์ และเมื่อสถาบันราชภัฏใดมีศักยภาพ
พร้อมก็ควรที่จะเปิดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป ทั้งนี้

1.1 ควรเปิดระดับบัณฑิตศึกษาเป็นกลุ่มสถาบันฯ ต่าง ๆ มารวมกันในสั
ภาพ ร่วมกัน
1.2 จัดทำโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยใกล้เคียง ซึ่งมีความเป็นไป
ได้สูง

1.3 จัดทำโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

1.3.1 เปิดการเรียนการสอนให้แก่บัณฑิตในท้องถิ่น

1.3.2 พัฒนาคณาจารย์ของสถาบันในระดับปริญญาเอก

1.3.3 ฝึกอบรมผู้สอนวิชาดนตรีเป็นรายวิชาระยะสั้น

2. ข้อเสนอแนะในกรทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวบัณฑิตดนตรีถึงการมีงานทำ คุณภาพ และคุณธรรม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

กิติมา ปรีดีดิติก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :

อักษรภาพพัฒนา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ

เรื่อง การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ครั้งที่ 10 12-16

ตุลาคม 2540 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

----- . (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
รัฐมนตรี

----- . (2544). การปฏิรูปการศึกษา : วาระแห่งชาติจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 คู่มือการปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่จะพาประเทศไทยพ้นวิกฤต. กรุงเทพฯ : หจก.

ภาพพิมพ์.

----- . (ม.ป.ป.). แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535. อัดสำเนา.

จุฑามาศ เกิดแก้วพิศ. (2533). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ฉวีวรรณ เต็มพิทักษ์. (2528). ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา

ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางสังกัด

กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ควาเรือง รัตนิน. (2518). งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา กรมสามัญศึกษากระทรวง

ศึกษาธิการ. ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

คุณหญิง พงศ์ศาสตร์. (2535). "การบริหารหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้" ใน

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา.

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. (2534). กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

บุญมี เณรยอด. (2530). หลักการพัฒนาหลักสูตร. ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : อัดสำเนา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.

- พนัส หันนาคิน. (2524). การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิจเนศ.
- พะนอม แก้วกำเนิด. (2532). “แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น”. สารพัฒนาหลักสูตร. 2 กุมภาพันธ์ 2532.
- ภิญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2518). “การบริหารโรงเรียน” ใน เอกสารทางวิชาการการประชุมทางวิชาการ. ครั้งที่ 2 ณ สววงคณิวาส. 20 ตุลาคม 2518.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2523). พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : นเรศวรกรพิมพ์.
- วุฒิ จุลพรหม. (2522). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). คู่มือการประเมินสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน (สำหรับระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศึกษาริการ, กระทรวง. (2535). แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : เอรวิณการพิมพ์.
- . (2535). “รายงานการบริหารงานวิชาการ และหน้าที่ความรับผิดชอบบุคลากรสายวิชาการ” ใน การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา.
- กองแผนงาน. (2541). กระบวนการวางแผนในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กลุ่มพัฒนาสื่อการศึกษา กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา
- สงบ ลักษณะ. (2535). จากหลักสูตร...สู่แผนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สังัด อุทรานันท์. (2525). การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). การบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ, สุวรรณ ทองประดิษฐ์. (2525). การบริหารและแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรรค์ วรอินทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชา 3652305 หลักการวางแผน. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- Good V. Carter. (1973). **Dictionary of Education**. New York : Mc Grow Hill Book, Inc.
- Miller, Van. (1965). **The Public Administration of American School Systems**. New York : The Macmillan Company.

Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace and World, Inc.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.

Wiles, Kimball and Lovell, John T. (1975). **Supervision for Better School**. 4th ed., Englewood Cliff. New Jersey : Prentice – Hall Inc.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

สรรรถ วรรณทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชา 3652305 หลักการวางแผน. พิษณุโลก :
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

Good V. Carter. (1973). **Dictionary of Education**. New York : Mc Grow Hill Book, Inc.

Miller, Van. (1965). **The Public Administration of American School Systems**. New York :
The Macmillan Company.

Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt,
Brace and World, Inc.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.

Wiles, Kimball and Lovell, John T. (1975). **Supervision for Better School**. 4th ed., Englewood
Cliff. New Jersey : Prentice – Hall Inc.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ในสถาบันราชภัฏ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาดนตรี ในสถาบันราชภัฏ

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นลักษณะสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี 4 ด้าน ได้แก่
1) การวางแผนงานวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
4) การประเมินผลงานวิชาการ

3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์และอภิปรายผลในภาพรวมเท่านั้น

4. โปรดอ่านแบบสอบถามโดยละเอียดและขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง จักขอบพระคุณยิ่ง

นายสธน โรจนตระกูล

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] ตามสถานภาพความเป็นจริงของท่าน

1. ตำแหน่งหน้าที่

- ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ (รองอธิการบดี, รองคณบดี, ประธานโปรแกรม)
- ผู้สอนวิชาคนตรี

2. วุฒิทางการศึกษา

- ปริญญาตรี สาขา.....
- ปริญญาโท สาขา.....
- ปริญญาเอก สาขา.....
- อื่น ๆ..... สาขา.....

3. ประสบการณ์ในการทำงานตามโครงสร้างของหลักสูตรสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ 2543

- 1-5 ปี
- 6-10 ปี
- มากกว่า 10 ปี

4. โปรแกรมวิชา

- ศึกษาศาสตร์
- คณิตศาสตร์

5. โปรแกรมวิชาสังกัด

- คณะศึกษาศาสตร์
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- คณะศิลปกรรมศาสตร์

6. วิชาคนตรีที่เปิดสอนในสถาบันแห่งนี้

- คบ. 4 ปี จำนวน.....หมู่เรียน
- คบ. 2 ปี (หลังอนุปริญญา) จำนวน.....หมู่เรียน
- ศศ.บ. 4 ปี จำนวน.....หมู่เรียน
- ศศ.บ. 2 ปี (หลังอนุปริญญา) จำนวน.....หมู่เรียน
- อ.ศศ. 4 ปี (ก่อนปริญญา) จำนวน.....หมู่เรียน

**ตอนที่ 2 : ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชา
ดนตรี ในสถาบันราชภัฏ**

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี ตามทักษะของท่าน โดย

ระดับปัญหา	5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับปัญหา	4	หมายถึง	มาก
ระดับปัญหา	3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับปัญหา	2	หมายถึง	น้อย
ระดับปัญหา	1	หมายถึง	น้อยที่สุดหรือไม่มี

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านการวางแผนงานวิชาการ					
1. มีการกำหนดนโยบายของสถาบันเรื่องการแผนงานวิชาการ					
2. มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบัน					
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและอาชีพอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ					
4. ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาผู้ปกครองหรือชุมชนเพื่อประกอบการพิจารณาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น					
5. การวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543					
6. การวิเคราะห์นโยบายของสถาบันที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี					
7. การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานของฝ่ายวิชาการ					
8. การวางแผนงานวิชาการ					
9. ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการวางแผนงานวิชาการ					

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนนิสิต	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
19. การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาคนตรี					
20. การจัดตารางสอนซ่อมเสริมให้ครบทุกรายวิชา					
21. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษาและรายวิชา					
22. การบูรณาการเนื้อหาวิชาในกลุ่มเดียวกัน					
23. การจัดอาจารย์เข้าสอน					
24. การจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์					
25. การเตรียมการสอนของอาจารย์					
26. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์					
27. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์					
28. การจัดหาสื่อการผลิตสื่อ, การใช้สื่อ, การบำรุงรักษาและการส่งเสริมสื่อ					
29. ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของสำนักวิทยบริการ					
30. การใช้วิทยากรท้องถิ่นมาช่วยสอน					
31. การใช้สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น					
32. การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ และใช้นวัตกรรมทางการศึกษา					
33. การมีเทศการสอนแบบต่าง ๆ และการสาธิตการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา					
34. การควบคุมติดตามประเมินผลการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์					

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ					
35. การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน					
36. การจัดกิจกรรมตาม โครงสร้างของหลักสูตร โดยเฉพาะ สำหรับวิชาดนตรี					
37. การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์					
38. การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของ โปรแกรมวิชา					
39. การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียน การสอนวิชาดนตรี					
40. การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทาง การศึกษาของฝ่ายวิชาการ					
41. การส่งเสริมให้อาจารย์ค้นคว้า วิจัยและผลิตเอกสาร ทางวิชาการ					
42. การจัดหรือส่งอาจารย์ไปฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ทางวิชาการ					
43. การสนับสนุนให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อ ดูงาน และสัมมนา					
44. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาดนตรี					

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
45. การนิเทศก์การสอนของอาจารย์ในโปรแกรมวิชาดนตรี					
46. การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี					
47. เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้อาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง					

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านการประเมินผลงานวิชาการ					
48. การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ					
49. เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ					
50. วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ					
51. การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ					

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
52. เครื่องมือแบบฟอร์มสำหรับการประเมินผลงานวิชาการ					
53. คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการ					
54. ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานวิชาการ					
55. การปรับจุดประสงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน					
56. ความรู้ ความสามารถในการสอนนักศึกษาให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพดนตรี					
57. การปรับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์					
58. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ					
59. การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
60. การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี					
61. การนำผลการประเมินผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์					

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายสธน โรจนตระกูล
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
ตำแหน่งทางด้านบริหาร ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี (2546 – 2547)
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0-5523-0596

การศึกษา

2512 – 2513 ป.กศ. วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
2514 – 2515 ป.กศ.สูง (ดนตรีศึกษา) วิทยาลัยครูชั้นสมเด็จพระยา
2517 – 2519 กศ.บ. (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางแสน)
2524 – 2526 ค.ม. (อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University